

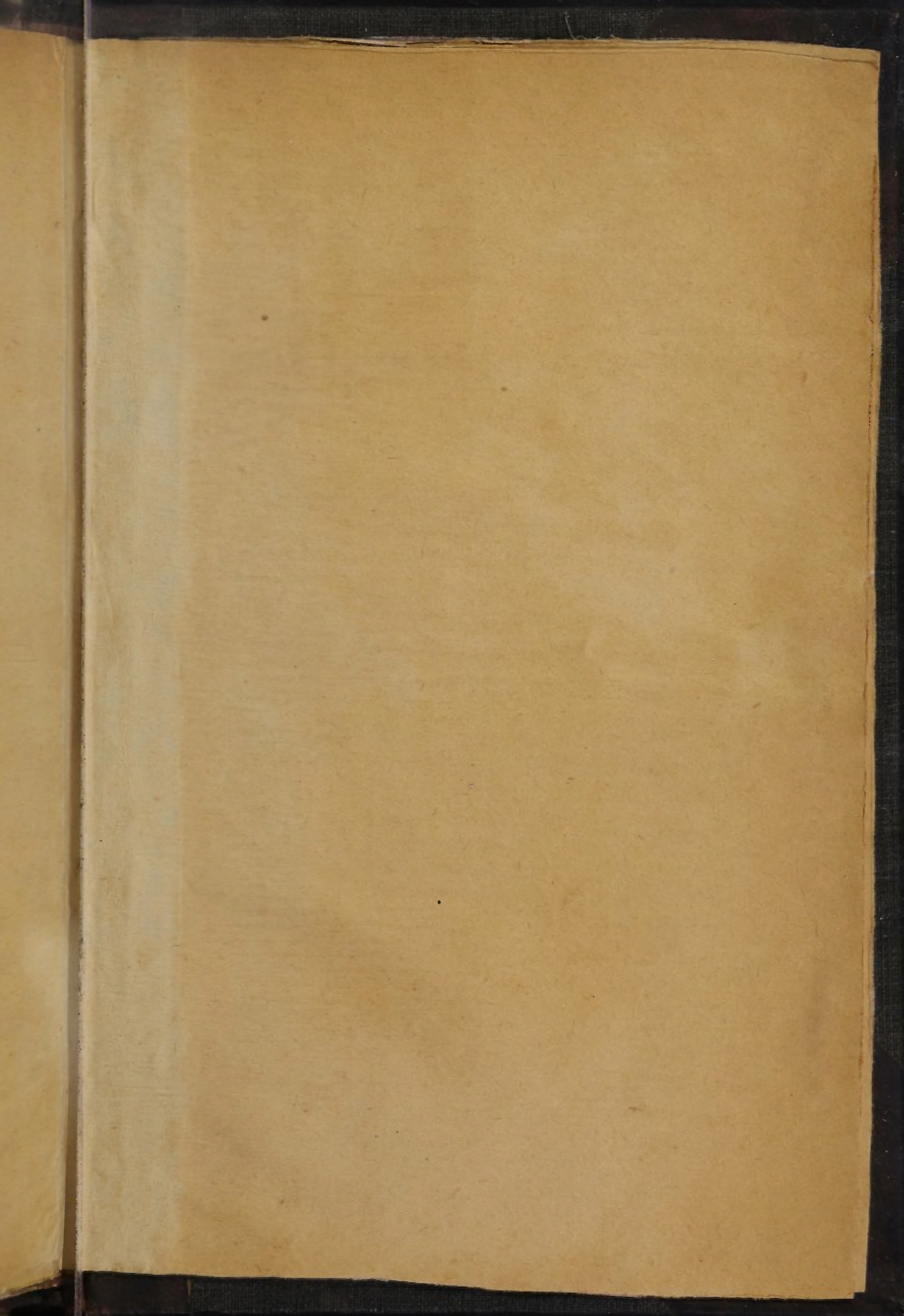
C

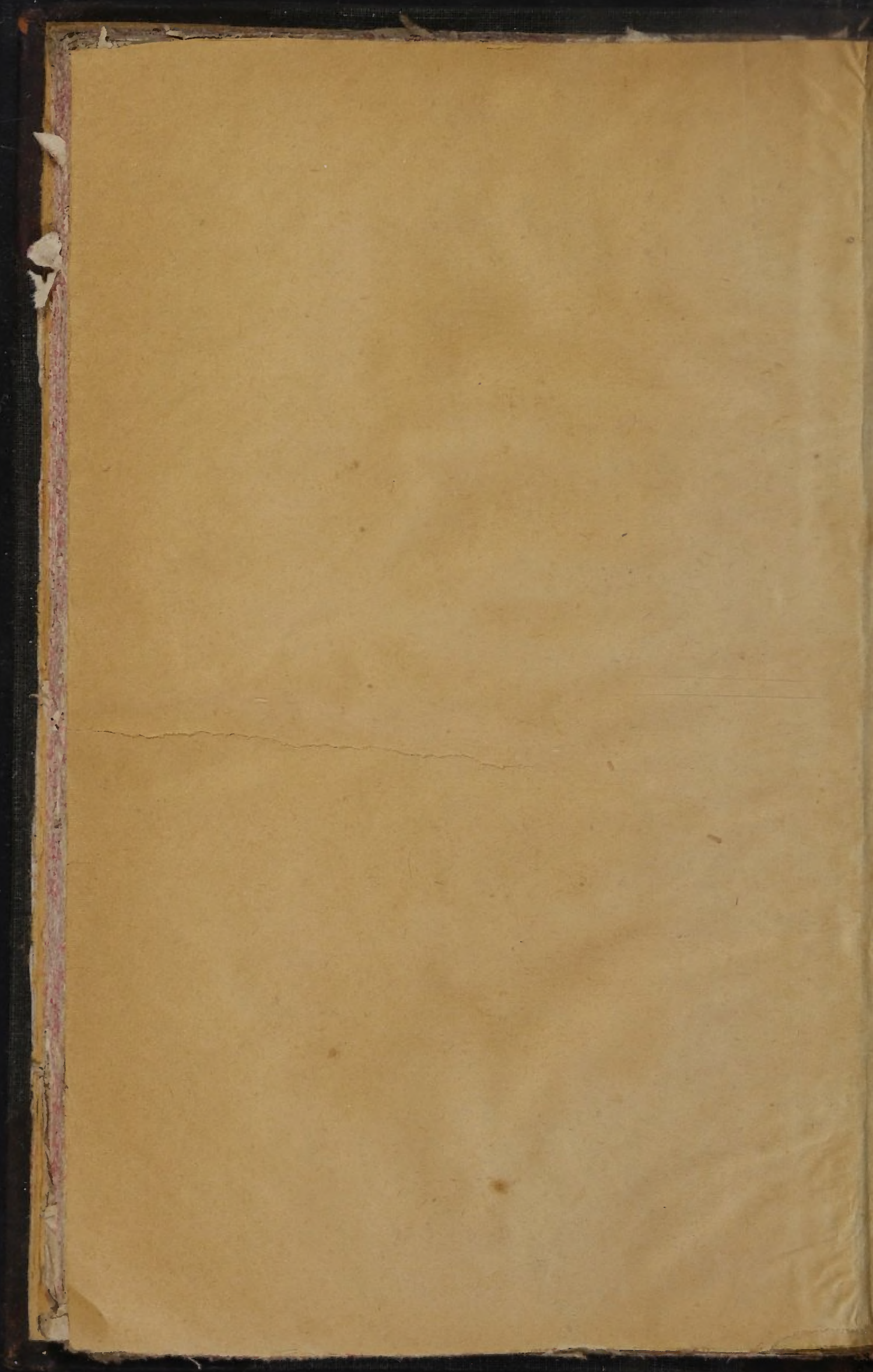
4121077

164

Majmū'ū's-ṣanā'i'.

(polytechnics).

٧٦٤

مجلد ١١
ص ١١٢
٧٦٤

باب الف

بسم الله الرحمن الرحيم و تعالی

حمد و سپاس بدایع الاسرار حضرت صاحب را که جمیع موجودات
و جمیع موجودات لفظاً از پر تو آثار صنع و کمال قدرت او است
یت آثار صنع ہیں کہ درین کائنات کرم و رفیع و عظیم و بزرگوار
از عدم و صمدی از کف و نخیات و طیبات بر روضه و جلوه و برق
منور معجز نسیم سید العرب و الهم علیہ افضل التحيات بر آلاء و انعام
او باد رضوان الدیلم جمیعین اما بعد بر خاطر معطر و ضمیر منور
ارباب لباب ہنرمندان صناعت و تصانیف و کتب و شجاعت

ت بازوی بند مسک گعل که شکست اثر خاک سازند
شوی آن اهل دوان که در صنعت **و** دارند هم بهر نصیحت
نمی نمایند که در عصر عالم از بهر لطیف تر نصیحتی نیست و شکر
شجره بهر دولت است و اهل نیز و معنی مکتب لطیف گفته اند
بیش طلب که بهر سعادتی بهر روزگار کهن
نماند و شود ناگاه **قطعه** چه خوش گفته اند از اهل نیز که گزین
خوبتر بهر که از نیست بهر من باید که باشد نیز تر گزین جنس
بر جای بسیار نیست **و** نشنید و رون تا بهر گاه شاه که او را
بل بهر از نیست **و** خیر از اهل نیز باشد و بس که خیر از شاهان
خیر از نیست **و** اگر چه گفته اند **موضع** جوی طالع ز حسن و از بهر
اینکه بر این معنی هم **موضع** که طالع نباشد هم بهر **و** چون این صنف
خاک را و در جمیع قون سعی نماید چنانچه بهر ایضا است در
عمل آورده با تمام رساند مقصود تمام باید امید و ارات
که صاحب کمال آن و بهر و در آن بهر عالی امید او
نمایند اگر چه بر حق تصور این ذیل عفو و کماست بر آن

پوشانند و با صلاح و آموختن و هر یکی که ازین دعا گوئی بوی
آمده باشد بکمال کرم و در گذارند **پت** غلام بخت آن
علی خان با کرم که یک صواب به بند صد خط بخشد **پت**
این کتاب جوهر نقاب بخطاب مستطاب بموع الضا
نام کردم ازینکه صفت بسیار و حکمت بی شمار و
بحار پرده جمع کرده است که هر یکی از آن بگری و بر شمع نهیست
که شمع شیریست و چون طالب معرفت این صناعات
اطلاع یابد بکمال رساند و مقصود کلی حاصل آید بموفقیت
تعالی و این مجموع صد و شصت هزار که هر یکی در ذات خود
و پسندیده است و هرگز ندیده و در چهل باب تقسیم شده و صد
و چهل فصل است **باب** اول در ساختن مروارید
هفت فصل است **باب** دوم در ساختن لعل و یاقوت
و آن هفت فصل است **باب** در رنگ کردن چون
رنگ لعل و یاقوت بود و آن هفت فصل است **باب**
چهارم در رنگ جلا دادن مروارید که چون معدنی روشن

و آن چهار فصل است **باب** نهم در حل کردن نر و آن لطیف
در ملایع بکار آید و بعضی در نوشتن و نقاشی و مکان ساختن
و آن چهار فصل است **باب** دهم در ساختن زعفران و کبرچ
لطیف و آن بر سه نوع است **باب** یازدهم در ساختن
فیروزه و الماس نیلی و توپسی که از کانی فرق نر و آن که در و آن
چهار فصل است **باب** دهم در رنگ کردن عاج از هر یک
و آن چهار فصل است **باب** یازدهم در رنگ و سحر و رنگها و غیره
و آن یک فصل است **باب** دهم در رنگها و قنکی و لطایف
و این رنگها در رنگار و سحر و رنگار آید و لطایف چینی در صند
کاری **باب** یازدهم در ساختن تیغها و قنکی که مانند کاغذ
توان چید و بر آق باشد و در خنک کند و آیتن و آبگینه ببرد
سینجی **باب** یازدهم در و آن چهار نوع دارد و فصل است
باب دوازدهم در ساختن تیغ و پیکان و سر تیغ زهر آلود
که چون دشمن رنجی شود هیچ دارو به نشود و پلاک کرد و دوا
چهار نوع است در و فصل **باب** سیزدهم در آب و دوا

تخت و کار مکشال باشد و آن چهار نوع است در دنیا
باب چهارم مینای هفت و آن دو فصل است
باب پنجم در ساختن حنای هفت رنگ غیر مکرر
که عورات دست بند غیر مینای هفت رنگ لطیف بود
و آن چند نوع است **باب** ششم در بختن رنگین
رومی و شکوف زردی و شکوف قیسی و قیسی و قیسی
و آن هفت نوع است در سه فصل **باب** هفتم در رنگ
کردن کاغذ بعضی رنگ قدیم بعضی جدید و غیر مکرر و آن است
و چهار رنگ است در دو فصل **باب** هشتم در ساختن
رنگار و آن هفت نوع است از کمال لطف که از اسبزه دهن
میگویند و رنگار ترسانی و فرغی و رنگار مصفی و رنگار
بر لوبه و رنگار فیروزه و رنگار لافانی و هر یک را خاصیت
کفته اند و آن سه فصل است **باب** نهم در رنگ
لا جو و عجایب و این لا جو را از پیرنای غریبه است
سه فصل است **باب** دهم در شکوف صاف کردن که

چون شود جهت تقاضای و بکینه و آن شش نوح است
بیت یکم در ساختن کوزه جهت شکوف بخان و جهت
ساختن چاه و قرق حینت حل مروارید و غیره و این غنوت
است و در میان را بی این اسبابها میسازند و این چهار
بیت دوم و در تک کردن ظرفها از کوزه و غیره
که مانند فرو باشد و آن یک فصل است **باب** بر سیم
در حل کردن لقمه و مس و فولاد و ترب و قلعی و زرنج و غیره
و آن بسیار جا کار آید و آن پنج فصل است **باب** بیت
چهارم در کشتن زر و لقمه و مهمل و فولاد و ابرک که آنرا طلق
گویند و کشتن سیاه بیت خوردن و آن پنج فصل است
باب بیت پنجم در ساختن ماکت جهت بازهر و آن
دو فصل است **باب** بیت ششم حکمت روعن
کنز ری و روعن بی و تعبیت جهت انش در قلاع و پیمان
افکندن و این غریبه است و حکمت عجیب و آن
چهار فصل است **باب** بیت هفتم در ساختن کنگره از سیاه

بجهت امساك و آن الواح پخته و عصاره است غرایه
و آن یازده فصل است **باب** هشتیم عمل سفیداج
ریش و سفیداج مهره و سفیداج کاسخری و آن سه فصل است
باب نهم و صفات تحمل بندی از زرد و سیاه که از
کل یا سمن و موکه و کلپهای دیگر ورق نمولن کرده بود هر یک
و لبریزان باشد غریبه و آن سه فصل است **باب** دهم
سی و صفات جهت الکتاب و روغ از کاغذ بر داشتن
و قلم نداشتی کردن و سیاهی ساختن و دوده بر گرفتن
و کاغذ سبط کردن که بغدادی شود و آینه نین چرخ جهت
نوشتن چرخهای غریبه و آن ده فصل است **باب** یازدهم
و یکم و صفات کتاب چون بنویسد پیدانما شود
بر آتش بدارند از هر رنگ پیداشود و از هر رنگ و از هر
رنگ پیدامی آید غیر مگر و آن یک فصل است **باب** بیستم
باب سی و دوم و دستهای کار و ساختن لاجوردی و سبز
و سرخ و زرد و صندلکاری که از سنگ پاره های قیمتی فرق نمون

کرد و آن دو فصل است **باب** سی و دوم در عیال و عیال و عیال
خداوند آن نماید مثل اگر چیزی در دست گیرد غایت شود
و در دست آتش که روشن شود و در جامه که روشن شود و در جامه
گیرد نسوزد و در جامه که روشن شود و در جامه که روشن شود
و آن چند انواع است در پنج فصل است **باب** سی و سوم
چهارم در عمل سریشم و این را جوهر المریشم خوانند و این
عمل که درین کتاب گفته اند بعضی موقوف برین سریش
اند تا چار و قلم آید چرا که استا و آن این را مخطی دانسته اند
رکن بنزائیت و یک فصل است **باب** سی و چهارم
در صنعت بنزداری که چون بر تیر بدان خیسانند و بسا
بر نیاید چون روز در آب بنزد زبان نکند و آن یک
فصل است **باب** سی و پنجم در ساختن تاج و تخت و کوه
که در تاج بنیاست چون بلبل آواز دهد بوی مشک از او آید
ساختن طوس گمانی از هر یک لطیف و غیر مکر و آن
دو فصل است یکی از یک ساختن **باب** سی و ششم

در ساختن برج و منشی و ساختن سیلاب و عمل کردن
طلاق و ریختن مثل سرمه از جوهر حب لبی و کل همچو اینها
و ساختن تیزاب فاروق و آن هفت فصل است
باب سی و هشتم در رنگ کردن یا قوت سفید که عمل شود
یک فصل است و در صفت خطا و اشتباه بر عیون و روشن
بر سنگها و خواص سنگها ساختن مس از آهن و مس
اقلیمیا و سیم ساختن و سنج زنگ بلور و غیره و صفت
سنگین و لغو زنده دانستن هر اناری که چند دانه دارد و این
هفت فصل است **باب** سی و نهم در صفت سنگ زهر
رنگ جامة که بچکه نخل باروغن یا سیاهی از چهار آتش
و کنج و اطلس و قطنی و صوف یا سالی و در نمودن
یک فصل است **باب** چهلم در رنگ کردن موی و
وراز کردن موی و داروی که موی را بر و باند و داروی که
منع کند و سیاه کردن موی و سفید کردن موی و رنگ
کردن ابرو و آن نیز انواع بود و در هر یک فصل است **باب**

بعد کیم در آتش باریها از هر یک طوسی و سبز و بنفش
 و در چاک و هوای و طویک اندر فصل و کله و غیره و
 آن انواع بود و در فصل جمع آمده اکنون یکبار و قلم
 آوردن و اجابت تا طالع بان فایده گیر **باب اول در**
ساختن مر و اید فصل اول استاد محمد فلیسوف المیزانی گوید
 پس مانند مر و اید خورد و صاف و سفید چتر کت تا یک
 بشیرین از آن میکشید در نوسا و معدنی و در پیضه مرغ
 حل کنند و آغیان باشد که کپز پیضه مرغ نزد پوست از چوب
 دور کند و قدری کپیضه از کار دیرند و بدست پیشتان
 تازده پیضه بیرون آید سفیدی پیضه مانند لونه خواهد ماند پس
 نوسا در اصفاف و پاکیزه کوفته و پخته کرده در میان باض
 لیبض مخلوق کند و هر سرش بپاره کل بریند و در میان آبی
 در آن شایسته نباشد کیش در آنجا بگذارد و تا حل شود چون
 حل شده باشد در ظرف آبی که نوسا در محلول و دانه
 سینه در سر آن که کیش در آنجا بگذارد پس شود **باب دوم**

در نجیب و در کوهی

بعد از آن است مانند تری سدی بر کبر و تا چون بونه بماند آنچه
در میان ترنج باشد و در کند و منزه آنرا بگوید نیکو کوفته باز در
تریخی بمانی بکند و الهام شیشه بر سر ترنج ترنج بماند و باقی آن ترنج
که چهار دیر داشته است باز بر سر ترنج مذکور بنهر رسیده و زانو
است مانند پاره که باس نو در آن ترنج زاید و بر پیمان حکم نهد
و بعد کوی کند در زمین مقدار یک کوزه در هر کین است ترنج
بوزن برابر در آن حفره کند و این ترنج در میان هر کین نهد
تغذیه بر سر آن حفره باز کوزه بنهد بر کنار آن خاک پر کنند پس
شش روز گذارد بعد از آن بیرون آرد و آن لوله جا حل
شده باشد چون پرده بگیرد با کف از ترجاج یا لقمه در طاقی کند
از آبکینه و است روزی هم دیگر میامیزد تا خوب آمیخته گردد پس جابجایی
بکند بقدری که گشتان و ستان بدو زن و در دست راست
و دیگر جابجایی بر شش میارند و در کف دست چپ نهاده و بالش و میوه
کره شود و همچو وارید بعد سورخ از سوزن لقمه کند در میان دو و پنج
رنگینه بیا و میزد باید که قح لغایت روشن باشد و بسیار و زیاد

بچه در چربی بپاورد میان خمیر بر میده باشد و خوردن آن مرغ فایده
 بدین و آن مرغ را و نیال کند تا بدود و چند انکه مانده باشد اگر دانه
 و انکی یا نیم دانکی باشد کند اندک مرغ چری خورد تا ساکن شود
 بعد از آن مرغ را بکشد و حوصله او را بشکافد و بکند از دانه تا
 سر شود پس آن دانه را بسوزان لقمه از انجا بردارند چون تنگ
 سر شده باشد بپاورد و بریزد روزی یک خشت شود و اگر
 دی باشد آن زردی از ترنج است پس بپارند
 شیر ترش که بغایت ترش باشد و لولو در آن شیر ترش
 بکند آن زردی را شیر ترش بخورد و خوراکشید و دانه لطیف
 و سفید خوراکشید مانند مودنی بفرمان خدا معالی یار و پیش
 در و غنم بکشد و در آغوشان یکدم کبریت آملی سار حق
 کرده اند از در او نذکی جوش و در لجه بیارد و مروارید سیاه
 در بار یک بسته و در سه مرتبه غوطه دهد سفید و آید از شود
 که در دانه مانی رود و برین عذراف کرده در دل کچری به دو
 دایک همه بر آن شیر کنند شیر کاو میش با کاو و دایک را می کنند

بر فحج

مروارید خالص گردد **فصل دوم در عمل لایوب مانند لوب آید**
خود در پهن بگوید و بپزد درم از آن یکدرم سیم و دو درم
بریزد و در چاه دق کنند تا حل شود بعد این که حل شده باشد
پیرون آرد و از آن مروارید کوچک و بزرگ چنان خط
نخاهد بسازد و سوراخ کند بطریق مذکور شد در میان دو دق
بیاویزد تا خشک شود بعد به بخورون مرغ سبزه بریزد
از آن مرغ را بکشند و بریان کنند و بگذارند تا
باز شکم پیرون آرد که ازین چه لطیف تر باشد و همفت
عاجل گفته خواهد شد در محل خود **فصل سیم در عمل لوب**
یکدرم مروارید خالص و سفید و صدف سبط یکدرم و مروارید
مذکور را طبعی که گفته شد بشوید و بپزد و در آن لوبه بکوبد
و صلایه کنند بعد یک چسبه شود بعد از آن در قاروره
و پاکیزه کنند هر قاروره پهن باشد بعد بماند تر
و و نیم کنند و مبر را در آن لوبه کنند نیکو بکوبد و ریخت
مقا در کرده چون خوب کوفته باشند و در جامه سفید

شد بر صدف و مروارید مگر کور که قاروره کرده اند آب را
چنانکه چهار انگشت آب بالا سر او استاده باشد پس
قاروره بنهد و آرد و ماست و نمک سناک مهربانی کنند و درجا
حل که گفته خواهد شد بنهد و هر سه روز یکبار بر نیز او فشانند
و بخاری بر سر آن گردانند تا مدت پیرت و یکروز گذشت
باشد و قاروره را با آب یکمی بیرون آرند و سه مرتبه آید و آرند
مروارید را بسته باشد و بر سر آن ترنج برون زهره عنکبوت
مانده باشد که مروارید بر آب و صدف در نشیند
مروارید مذکور را از سر آب کف نقره در کاف و یکتند آنچه
در قاروره باشد بر سر مروارید کنند و با یکدیگر کف نقره برشند
تا کیندات شود پس در قدری جگر سفید کند و نم ازوب تانند
در خشک گیرند چون خشک شود مروارید یا قدری مریش
نیز کنند و زودتر از آن که بسته شود مروارید بوزنی که خواهد
به بند غلطان کنند چون غلطان شود مانند سنگ
حکم خواهد شد که نه از آب نه از آتش با و زیان رسد بعد

بعد از آن مرواریدها را در این در حلیط کنند و این و آنها را
در میان افکنند و یک روز نمایند تا جلا گیرند پس برون آورند
باز میوه گرفته گوشت خورون مرغ دهند مرغ را بدو اند
چند اگر گشت شود اگر او را بکشند و در تنه گرم بریان کنند
پس برون آرند بگذارد تا سرد شود و شکم او بشکافتند برون آرند
بفرمان خدا **سایه** مروارید لطیف شده باشد پس این را
مروارید باید که هر یک مرغ یکدانه بنشیند دهند و چون این را
بزرگ برون آید آنرا حکاک سوراخ کنند هر جا که خواهند و سوراخ
کشیده بکار بندند یا در تنه بنشانند **فصل چهارم در**
ساختن مروارید باید مروارید میره صاف پاکیزه و پاک
بشویند و در قاروره سر فراخ کنند و آب ترنج و لیمو
و سیر و پیاز و سر آن کنند و سرشینه بپزند و در آب
نهند و هر روز بکنند چون آنها در خورد دیگر مد کنند
سود مدت او هفت روز است یا هشت روز چون
حل شده باشد خلول در کان چینی کنند و کاسه دیگر بپزند

و از آن محلول بونی که خواست کرده در آن کاشته بپزند
 و بکشد و آنست که در پس آید در کاسه دیگر کن و بدین
 منوال تا مرتب کرده باید که یکی یکی لایق نشود و در سایه بپزند
 و سر آنجا که بند بپزند چون پاره خشک شود میلی از لافه
 میباید که ساخت باشد بیار یکی موی اسپ پس همه را
 در آغ که بپزند و نور از آن بختن غایغ شود و پاره های فربه
 و شکم و او را یک بشویند و مر و آید در شکم مایه آید که پاره
 و در تنور یا کشتش آید که ت بپزند و سر دکن هزار بار بپزند از بوی
 باشد که بپزند و بپزند **فصل پنجم** که بپزند و مر و آید خور
 سفید صاف بپزند چنانکه در و بپزند و درشتی نباشد و بپزند
 سفید بپزند و اندرشت بپزند که بپزند و فراغ باشد و در و بپزند
 بود سفید و آید که ت بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
 و در و در سایه بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
 و در و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
 بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
 بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند

نفت

نماند چون تمام شود و در صلا ایستاده بپایند و مقداری که خواهد بر نشاند
مروارید بپزند و بپزند مروارید سوزن نفقه باریک و کوبیده بپزند
تا وقت برداشتن بدست کتان گرفت که بکشد و در
سینه سفید بپزند و در سایه بپزند تا خشک شود و در وقت
بکشد از آن چون سخت شود و در میان نمیدهند و ماکیان را بخورند
و او را فحش کنند مرغ را در تنور آویزند از باد تا شبالکاه بپزد
در شکم آب بعد بپزند و آن سوزنها و نفقه از آن بکشد
و آن دانه را در میان موی ماکیان بپزند بکشد و از آن
یکه سه روز بپزند با سر بپا و در و بپزند و در آب بپزند
براق و روشن باشد چنانچه از خمری فرق نتوان کرد و لکاه
دارند و استادان را دعای خیر بپزند که بپزند و بپزند
فصل ششم نوع دیگر در صفت مروارید ساختن بهترین
همه است که استادان گفته اند بسیار مروارید خورد
و جز در روشن پاکیزه بپزند نمک چند نوبت بپزند
و آب ترنج در سینه سفید سر فراخ کنند و سه شش ترنج بر سر

۱۵
کنند و سرش میگردانند چنانکه باید و کرد و در این نزد و دور میزنند
و در حل نشد میان زیل تا عمر و امید حل شود چنانکه موم نرم
بعده در کاسه چینی که است دو آب صاف بسوبند تا شبنمی ترنج
از او برود و صافی کرد و بعد عمر و امید خورد و بزرگ سازند
و بوزن لغره سوراخ کنند و سر و بن و بی سیر و اندکی جهت
ششین بگذارند بعد سرمایه زده از برای پنبه در کیسه کنند
بگذارند آب پنبه اندازند بعد یک در آب کنند پنبه را و قشر
که اثر تر سنی و سفیدی در و نمائند بعد آن پنبه را خشک کنند
مثلاً آرد میدهند و روایه غرگور را در آن بگردانند تا از آن
پنبه خشک شده و کردی بروی ششین بعد در آن جلا
عمر و امید چربی ماسوره فربه کرده در کوی مای زنده اندازد
مای در جوش آب بگذارد و روز بعد مای را بدارند
از جوش و عمر و امید برون بکشند چنان باشد که از جگر برون
آورده باشند غریب است این عمل بلا نظیر است **فصل**
هفتم نوعد یکساعتن عمر و امید از هم این طاعن است و کار

خمر شست بیار و مروارید ریزه چند که خواهد بطریقی که گفته شد
حل کنند با پرمغ سفید چینی سازند و لازموم رنگ طوطی
بندی سازند و در قیاسی که خواهد و ازان خلوات
کالیده بر کنند در کاس چینی کنند و کاس دیگر بر سر او بگذارند
کند تا یک هفته بگذرانند عقده کنند باشد ولیکن هنوز نرم باشد
پس ازان به کاس موی سوراخ کنند یعنی سرایی و بعد ازان
کاس موی بگذرانند تا خشک شود بعد ازان چهار روز
خمیر که بشیر عورت کرده باشند و آرد میوه باید پس چهار روز
میان خمیر کنند و در شکم مایه تازه بپزند و مایه را در کل
تر گیرند و در تنور گرم فرو آورند تا مایه بپزد شود بعد بر دارند
آن خمیر از شکم مایه بر دارند و بگذارد تا سرد شود و بعد
پرمغ سفید لقیه کنند و آن چهار بدن آب بشویند و در
کاس چینی اندازند یا در حنک زیتونی درین دو مکنون
باید نهاد و هفت روز ندانم درین کاسه این چهار غله
تایر رقی شود و روشن کرد و چنانچه در آن خبره بماند پس

و در رشته کشت هر جا که فایده پیدا قوت چون بر یک کشت
رومی برای قوت مال رنگ جلاد دهد خواهد بود که قیمت تمام
فروخته شود و نصیب مستحقان برسد که درین هیچ شک نیست از
و تجرب است **باب دوم در ساختن لعل و یا قوت که**
مقابل کافی باشد فصل اول در ساختن یا قوت رما
استانند بپوشش فاف چند اگر خواهند در دهان کنند و پاره پاره
بر سر او اندازند تا معرق نشود و بگویند و پیرند چون فرزند شود
صلایه کنند بوزن او نمک بر اندازند و بسایند تا نرم شود
و دیگر نمک بپزد و بسایند **باب در دهان کنند تا خشک**
شود باز بآن نمک بپوشند و همچنان عمل کنند هفت بار
مکس و سفید و نرم شود اما بر آن اعتماد نکند باز در صلابه
اندازند و آب بر آن پیرند و بسایند تا وقتی که آب مانند
دوخ سبب شود از لبس که مالیده باشد و قوی شود در دهان کنند
و سنگ بالا صلابه آن دوسارند و آن دو قح و دیگر بالا
و دیگر آب تازه بکنند بمالند و دیگر آب بر سر آن قح بریزند

و همچنین در سودن بلور هم نایب بکند از این صفت بقیع دیگر نایب
ماند و در کاون کنند سرش پوشش تا بلور در ته نشینند
صاف گردد پس آن آب را از سر او بگیرند بلور را بکند
تا خشک شود باینده در سینه کنند و سرش حکم بندند تا کوه
بر آن به نشیند تا وقت حاجت چون خواست که با قوت
رسانند مثقال از این بلور و یک مثقال از زرشک
مثقال سرج در یکدیگر صلا بکنند و نصف و آن به
و با نش مغلوب بگذارند و را کنند تا سرد شود یا قوت مسخ
باشد و خاصیت بلور از آن بر خواسته باشند و در آتش مالیده
بود اگر بعضی از سنج آهن و بخر بود یا مکلس چون بگذارند
زرد آید و اگر تا بکینه بگذارند سیاه شود و رنگ فاسد کند
و اگر باز نگاه فرغونی یا مس بلور بگذارند که لطیف و نرم باشد
خبر است **فصل دوم در ساختن اصل بدخشان** که این
و خوش آینه پسندیده باشد لایق بادشاه بنود این
نوع را خوف خوانند آینه است که بسیارند بلور گشتری صاف

بگردار لعل بنفشه و بزرنگی خواهند بسیارند و آب بنفشه
بجانب روشن شود بعد چهار روز یک پاکیزه کنند و
بر سر آتش نهند چون یک گرم شود بلور را در یک اندازند
چون بیک گرم شود بیرون آورند در میان شب معانی
که با آتش حل کرده بکشند پس از آن بعد از آن بیرون آورند
با صفت کثرت بار دیگر گرم کنند در آب شب جلاب
کنند که تازه باشد پس از آن چون بلور را چهارم کثرت شود
بخیلیم آید از شده باشد بعد از کثرت پنجم در رنگ بقیه آید از
یک ساعت تمام بگذرانند بیرون آورند بفرمان خدا تعالی بخانی
شده باشد یا فوت زمانی نیز شود تجربت **باب سیم**
در جلا دادن مروارید که برنگ اصلی باز آید و نورانی گردد
فصل اول نوع دیگر مروارید نون شود و قیمت زیاده کرد
بپزند ابونوی و بکوبند و سوراخ مروارید را از هر طرف بگیرند بموم
باز گنایه مذکور کرد و لوله بگیرند و سه پاس آتش بگذرانند بعد بکشند
تا بیخ خامیده بمالد و آب سرد بشویند چنان شود که حلی

بقیمت
مخمس

از موی آمده است **فصل دوم** جلادادن مروارید
 پیرنداب فرو آورند یک کوزه بشیره ملون و صابون
 کنند و بچوشانند و در عین جوش سگ ندکور فرو آورند
 ساعتی بردارند و پرون آرد سه گرت چمن کنند و بشیره
 کرم فرو آورند بزنگ قدیم خود شود بعد از آن پیرنداب که
 کتان بزرگ و شش خهار نازک که بر سر شاخ می بایست
 آنرا خشک کرده آس کنند که لوله بزرگ باشد آنرا که در مکه نند
 میان مسکه بریان کنند یک لوله پرون آورند بزنگ قدیم
 شده باشد و جلادار کرد و آیدار شود **فصل سوم**
 جلادادن مروارید که زرد شده باشد فحلب و کچرا هر دو
 پوست دو کند با کافور ترقی کنند و هر سه بوزن برابر و قدر
 روغن کوسه نذر و افکنند و این دارو قدری بشیره حور
 کنند و دانه لوله در میان آن بنهند و بار از این اخلاط کوفته
 که در اول یاد کرده شد قدری بروی افشانند و در آنش نرم
 بنهند و نیم بچوشانند که زردی از نو پدید آید که در میان

بیشتر ترشی

پیدا نباشد و اگر بولوسنی داید اسپند فارسی و شب یمانی
 و کاغذ بوزن برابر حق کنند و بشیر خمر کنند و مروارید درون
 انگاه باز آرد خمر کرده در تونز نهند تا بخت شود مروارید سفید و
 نوارانی و آید از پیرون آرد چربست **فصل چهارم** جلادادانی
 مروارید که تبا شده باشد صابون و نمک اندرانی و آبک
 یک برابر بر بسابند و در ظرفی آبک کنند و آب شیرین
 روی بپزند و دانه در و افکنند و بر آتش نرم نهند چگاه که صابون
 کفک بر آید بستاند و باز آب صاف بجایش کنند چند
 گرت ببرد بآب پاکیزه بشویند سفید و آید از پیرون آید و اگر در
 میان سفید بستاند و کوفته آتش بپزند و بر دانه مروارید
 بپزند و قوی ساجی کوفته بر و افکنند و بمالند و انگاه در میان
 بپزند و پیرون آرد از زمانی سفید و صاف بود و اگر لیته
 درخت بخت بپزند تا شیر از پیرون آید از آن بستانند
 و مروارید در و افکنند و نرم کرم کنند و نیمه وز در آن بپزند و
 انگاه در ظرف محلول کرده نهند شش ساعت که روشن و

اگر سفید بپزند
 و کوفته آتش کنند
 مروارید بپزند

صاف و نورانی شود و طلق که مخلول باید کرد و اورا بگویند نیک
آفتد که تو آنست بشویند و بکار دپاره دپاره برگیرد و صرف کند
و انگاه کوئی نو پاکیزه بمانند و اگر خاص باشد بهتر و طلق در رو
و باغ دپاره نماء خورد و در دست بمالد مانند شیر از نو بساید و اگر
بج نباشد در زیر نماء بپوشد و عمل کند که آب بریزند و اگر بلور عمل کند
چون و رود آید بگذارد تا آب صاف بنیزد و طلق مخلول
در تن نشیند و بر کوبند و بر کوبند و بر کوبند **باب پنجم در حل کردن**
بعضی در مایع بطار آید و بعضی در بوستن و نقاشی و کما کما
و غیره آن چهار نوع است فصل اول در حل کردن در سرخ
بآسانی اگر خواهند که زرد را حل کنند بپارند زرد خالص جوی و آید
شامی جوی و سه که جوی و سیماب جوی همرا در کوزه
کنند که شیشه درود و اندیده باشد و تا بنزد و در وقتیکه کنند و
نیزه بیرون باشد و بپزند تا از نور حل شده بچکد اگر بر آهن یا
بر مس یا بر کاغذ بمالند زرد گردد و اگر او را با صمغ عربی بپاوند
و بر پوست مالند زرد پوست کرد یعنی کمان و بسیار جا

کار آید چرب است **فصل دوم** در حل کردن زردان

آسان تر و سهل تر و بسیار جا کار آید بپارند ز سرخ
خالص مقدار دو مثقال و نوسادر کافی و انکی و کبریت یعنی
گوگرد انکی و زرد ورق یا براده باید که نوسادر و گوگرد با زرده
به مقدار مرغ سحوق کنند و زرد کاسه چینی کنند و انکی ازین وارد
و در مثال سرخ افکنند اندک بمالند حل شوند و قدری
بر آتش بپزند نوسادر و گوگرد هر دو زرد حل به این عمل کنند که در

پیش گفته شد چرب است **فصل سوم** در حل کردن

زرد آسان تر بپارند براده ز سرخ خالص و مثل آن از رنج
طبق نگاه بسیار آب رنج حل کرده در آفتاب بر صلاویه
که حل شود در ساعت اگر خواهند بنویسند بر کاغذ با صمغ بپزند
و خوش لطیف بیرون آید در نقاشی ملایم نیز ندارد **فصل**

چهارم در حل کردن زرد که زرد ورق بدست در یک لحظه حل

توان کرد که در همه جا کار آید سهل است بپارند طبق زرد
قدر که خواهند اول بر دو دست بصابون و آب گرم بشویند

چرک نماند و ناخنها و در کز بکند صمغ لعل صاف در آب حل
 کنند بر کف دست بمالند و ورق زبر کف دست بپزند و بپزند
 تا ساسی شود همچین قدری قدری صمغ و زبر آن مالند چنانکه
 خواهند و دستها بپیم می بمالند هر چند مالش بیشتر بهتر از آن
 دستها در کاس چینی بپوشند و بگذارند تا زرد رنگ شود
 و آب از آن را بریزند و قدری صمغ باز بپاشند و غلظت کنند و در
 دوات چینی بند و سرش می حکم بندند تا که در دهانه نشیند چون
 خواهند که بر و عمل کنند قدری زرد و صدف بصمغ حل کنند و بپوشند
 چون خشک شود بپیم سسنگ کشیم جلاد دهند نهایت خوب
 و لطیف خواهد بود **باب ششم** در ساختن زخم و زبر جلدی لطیف
 و لطیف و آن بر سه نوع است **فصل اول** در ساختن زخم
 بپارند زرنج یک مثقال و لقمه پنج مثقال و سبابه صمغ پنج مثقال
 سرخ پنج مثقال و نمک قلعید یعنی نمک سباجی است پنج مثقال
 و مس سه مثقال و هم مر و ارید خورد پنج مثقال این دارو را
 همه بر ترتیب کرده باید میکس باید بپزد همه یکجا کنند و بپزد و از آن

دگر بایند و در پوت کنند و در کوزه ایگینه بند اگر کوزه مقوی باشد
پت راواند که چه میشود و چون آتش کشند و سوزد و بیرون
روند باز دیگر بگویند اگر سیاه باشد آب گرم بشویند خشک
کنند و مر و آید بآن بایند و در نکین و در آن نهند و باز در
آتش برند یک شب بار و زنا نکین و در آن بگذارد و بیرون آورند
سالم شده است و رنگ گل بوته مانده است اگر آنرا
بهر چه بگریزند زرد تمام بود و در آتش بپزد و آب بشویند **فصل**
ساختن زرد آب آن تر بود چه تر و یک از آن پسندیده
بیارد مینای سبز لطیف که در هیچ جوش حیات نماند و
درم و زرد و رقی خالص و قهوه و بوته بگریه بسیارند مینا و زر
طبق مذکور در بوته اندازند بعد بپارند غوطی که در موی سبز
مقرنین باشد که حاک از آن غوطی از آن طبق مذکور خشک
کرده بپزد و در مینا و زر طبق در آن بوته و بطریق زرد
کردن آتش کشند تا هر که آب سیاه شود بعد بپارند
سنگ چراغت کالید بپارند که مکنه مذکور در آن کنی مسیاه

ساخت اما کالید هموار باشد اشیا که اخذ در آن کالید
ریزد و بالای آن آب ریزند چون سرد شود بیرون آورند
و بخیخ هموار کنند و اگر سوراخ کنند شاید و اگر در رنگین نهنگ
و خوب نماید لطیف و پسندیده آید **فصل**
در ساختن زبرجد پیازند مینای سبز چند که خواست و بکنند
سبز ابر سفال آب نارسیده دهند و بافتش نیز گرم کنند چو
نیک گرم شده باشد چنانکه انگشت بر آن قرار گیرد از آن
آب شب بمانی حل کرده در کور قطرات بر آن بکنند
چکانند لایزال ناس که کرم و سوسه و کنند ایند از آن
باز دارد و بشنود بیوقوفی خدا تعالی پو است و مانند زنگ زبرجد
رنگانی روشن و پسندیده که چکس از کانی فرق نکند **باب**
مغف در ساختن فیروزه و الماس قوسی و نیلی و مرجان که
از کانی فرق توان کرد **فصل اول** در ساختن فیروزه
بیارند دو جز و معیشا یعنی رنگ سلیمانی و دو جز و سمر
صفایانی و جز و یک سلیمانی آسمان کون بکند و بکند

۱۶
 تا بکشد کبریا به تندرسته پارسه سغید چندانکه خواهند بگوید در چرخ
 به طایفه کرده حاجت به کنند و به وفای از چرخ و قیام از دار و که باد
 دهم و از برای لغو از هم ادرم و از شیباب مصدق و با
 بعد از آن همه را به میزد و بس که بسایند و بیا و بزدانکه در
 سنگین بنهند و در تونز کرم شمع بنهند تا بکشد از د و پرو
 آورند فیروزه لطیف شده باشد **فصل دوم** در عمل
 الماس قوسی و شمسی نیز گویند بپارند آن را به چرخ از الماس
 بهشت بپایلو اگر خواهند یا حوز و بید بزرگ و عظیم جلا داده رویش
 تا به لب سفال آب نارسیده نهند و آتش عظیم کرم کنند چنانکه
 رنگت بر او قرار نگیرد و رفت و آتش نکند دارد تا منتهی قد
 چون چنین کرم شده باشد در میان زرد چوب سوده
 بنهند و بمالند هم در آن بکشد از د و در کاغذ بچند تا که آن الماس
 سرد شود بیرون آرد سکه نوبت همین کند با چهارم بیرون
 آرد و در آب بهفت کتند و در پنبه بچند بوفیق خدای عزوجل
 رنگ الماس کشنده باشد و رنگینه و چینی بیرون کسی از الماس

فرق نموان کرد این صفت بر اصل بود **فصل پنجم**
 در ساختن الماس نیلی و آن نیز نهایت لطیف و خوب
 است بیارند بلور کشمیری چنانکه باید کرده شده بعد از آن زرد
 چوب را بسایند و عشت زرد چوب نیل بایر کنند تا بهم آمیخته شود
 بعد از آن چنانکه الماس قوسی در محل آورده بودند همان
 طریق عمل کنند بتو فیق حضرت جل جلاله الماس نیلی شود
 تجربه است **فصل ششم** اندر صفت مرغانی بیارند شیر
 کا و میش که اول بچه آورده باشد بیارند اول مهره صاف
 سنگ که آن را باد مهره گویند شش درم سنگ
 لاکه بری که موزمان ناخنها در رنگ میماند است
 سنگ دست درم شکوفه بار دیگر در صلابه کنند
 نیز کنند و بشیر و لاکه و شکوفه تر کنند و آب بشیر و بهیم
 بیامیزد و غلغل سازند و با کشتیها کار و بهر نوع که دخواه
 باشد بعد از آن بیارند قلم کو سفید و یلها کرده و اگر پاک
 کرده بشویند و خشک کنند و مهره بجای نرگور و زلی کنند

هر مده فذری برک پان بندتیم هم چسبید و سر را بار و بند
و بگذارند تا خشک شود و بارند و یکی پاکیزه و نصف و یک
آب کنند و مقدار چهار انگشت بنهند و آنرا بر باله آب بنهند
که تمام روی آب گرفته باشد بعد از آن هر یک بنهند
و بعد از دو یا سه کپی کنند چون دو یا سه کس کزود و فرود آورد
نعلی مذکور بر کشند و در سایه بگذارند تا سه روز بعد
از آن بکشایند مر جانها با یک لطیف آن را بچرخ جلا
و بشد و سوره کشند بلکه نیکوتر از اصل نماید اگر خوب
رنگ کنند **باب ششم** اندر رنگ کردن علاج سبزه شدن
فصل است که گفته میشود **فصل اول** در رنگ کردن
عاج که سبزه باشد اندرون و بیرون او و این بسیار
اسباب نوزادان ساحت پانند عاج سفید لطیف و از آن
هر چه خواهند برداشت بعد از آن آنرا در شیر گاو اندازند
و اگر شیر نباشد در میان جنات و ریگ جایگاهین
باید که چون یکت بار روز بگذرد و بارند آنرا در ترسای و هر روز

نیم سیر در و جزات بریزند و میگردانند اگر در روز چنین کرد
 بر آب ریای روی کار و در ریای کرد اگر چهل روز بگذرد و هر
 شود و لطیف و دوا خواه بود است اما در تقالی **فصل دوم**
 در رنگ کردن سرخ در غایت خوبی و این سرخ و ده
 پانزده عاچ تراشیده را یک هفته در شیر ما و کاه و شیر
 بخوابانند تا بدین غایت که تر شود که اگر کار در هر روز
 و خوانند نقش کنند فرود و نگاه پانزده رنگ لاک و ده
 از شیر ترش در میان رنگ لاک اندازند و سه شنبه
 بگذرانند و مطلق رنگ لعل گردد و دل پذیرد و پاک خواهد شد
 بر **فصل سوم** در رنگ لاک جوهر و در این نیز لطیف
 پانزده عاچ از هر چه خواهند بپاشند و آن شیره جوهر است
 فرود ریزند و هر روز نخل خوب رسانیده در وی می پاشند
 قریب دوازده روز اگر رنگ خواهند تا یکماه از روز
 و پیران لا جوهری کرد و بفرمان حق تقالی **فصل چهارم**
 اگر خواهند که رنگ عاچ بنمایند کنند که در غایت خوبی

۱۸
باشند پارت پوست انار و بکوبند و با تیل انهن کنند و آب
در وی کنند و آتش کنند چون بویش آید آنرا فرو آورده و سوسن
آمین کرده ریزد و بگذارد و قدری آب ناریج در وی کنند تا
روشن گردد و در میان دو آرده سیر عاچ اندازد و با شکر
حق تعالی تمام عاچ سیاه شود و لطیف انشاء الله تعالی
فصل نهم در رنگ کردن عاچ زرد هر چه خواهند از آن
بهر آشتند و در میان شیر ترش اندازند و شیر ترش و یکبار
که جدا باشد هر روز ربع سیر زرد چوبه صلایه کرده افکند و بگذارد
تا جمل روز اندون و بیرون زرد چوبه نارنجی گردد و در عاچ
خوبی عجیب بود پسند است **فصل دهم** اگر خواهند
عاچ را حل کنند از هر چه خواهند بپزند پارت خورده و عاچ
و از آن در شیر کاو بر و برند و از دو شب روز آن خورد
از شیر بیرون کنند و سریش سفید بگیرند و با هم بپزند
و چون چمن شود و از هر چه میتوان ساخت و هر چه خواهد
راست کنند از وی بر آن خط کنند و بگذارد تا خشک شود

بعد از آن ویرا بسایند تا عجب تپ بسند و عجب جوهری
باب نهم در تلاوچ بلور یعنی لون رنگها، غیر مکرر و آن بهفت
رنگست که بسیار کارها از آن آید در و فصل
اول در رنگها بلور و این عمل بر قوز ساخته آید تا چون
رنگها، الگینه شکسته نشود و همواره در آن آید و این جمیع
اختلاف که ذکر کرده میشود بر که سعی کنند و انگاه بقایم
کران بر آنچه باید داشت تا برادر پیرون آید اکنون رنگها
یا دکنیم اول رنگ یا قوتی از تیج زرد و بزرگ و کمر دست چپ
شب یمانی بچرخد سعی کند چنانچه گفته شد و از تیج جام عمل نماید
رنگ لا جوردی سیم سوخته دو آرد و جزو اول آهن پیرون
سیم لا جوردی چهار و رنگ و جردی یک روز آب و بنا
سبز قوی کند و یک روز با سکه اندوزی بکار برند خلوتی نیکو سیم
سوخته با زنجیر بوزن یک یک یک باب مورد و تر یا شک و که
نباشد آب برک بنویسد و دارند بنویسد آب رنگ از آن رنگ
شش جزو سیم سوخته بچرخد و قلعی نیم چرخد بنویسد

است زکات سرخ لطیف بپیم سوخته بکبر و قلع طاریم بنریکو
آید سموده است و بگوید آب مورد ترکید فیرونه زکات
نرسای معناییم سوخته جز بگوید و در صلایه کنند و آب
مورد ترکید نیکو آید زکات زرد لیمون را لطیف رو سنج بکبر
وزاج در جزو سخی کند نیکو و السلام **فصل دوم** اندر زک
دادن بلور و کد اخن و سرخ بلور و این نیز غریبه است و نیکو
بود پارد بلور و نیکو بساید درم و دو درم برنج و شقی بپزند
و بکند و باز بساید و آب بنک لبشوبند و دیگر بار بکند
و اندک برنج دیگر و افکند و بران قالب که خواهند فرو
ریزد که شکو آید بپشت سیر و سوخته ده درم خون سیا
بگیرد و برنج سه درم بر یک رطل نیکو آید زکات زرد
بر صد درم و بکند قسمت درم تو تیا و بکند زاج و بکند درم
سوخته نهند و بکند درم نیکو آید انشاء الله تعالی زکات زرد
نیکو بلور و بکند و زکات را از نیم بر این لغایت لطیف و خوب
آید زکات سرخ و زرد و جزو سخی و صمد جزو بلور بایند

که نیکو آید ز ناک آسمانی را بپخته بکشد و پناه درم و سرخ درم و نیم
سوخه چهار درم با هم بگذارند ز ناک زرد و نارنجی و سبزه
از زیر نایر کنند و بایلو رند کوزه نه تا بگذارد و نیکو لطیف آید
باب هفتم اندر ساختن رنگها و فرنگی و بطنه چینی و ابریشمی
بهترین رنگهاست و سوده از زعفران و غیره زنگار و در بطنه
و غیر بطنه کار آید و بطنه چینی بسته نفع است و رنگها
که سوده است بکسوف است و چهار فصل بیان میشود
فصل اول کوزه فرنگی که نادر و سوده است که بسیار جا
کار آید اینست چهار رنگ شیر و موز و زرد و جز و صبر و ساطری
سه جز و زرد و خوب یک جز و خوب نیم و جز و سبزه و خوشی
یک جز و آب انگور که شیرین باشد و جز و جود و ابریم کند
و تورد بسا بند و در آوند مسی کند و خوشی و سبزه و آب
کند و سه شهاب روز بگذارد تا نیکو شود و بعد از سه شهاب روز
یک جز و نوساد و سوده در آن ریزند و باقی مرم خوشی و شهاب
خوش بعد از اخلاط جمله از میان بیرون آرند و صاف کنند

و چو جزو نبات و دایره درین آب اندازند و بچوشتانند
تا بقوم آید مثل حباب پس از دایک بیرون آرند تا سر
شود و در شیشه پاکیزه کند و وقت حاجت نقاش خانه کار فرمایند
لعل سیلانویاست در قلم بکنند و اگر در قلم بگذارد در قلم آب
نکار مانده و الا دو اطلس و غیره بدان قالب آرند و چون
نزد دایک بخشکی بود ورق زیر و بالا او چسباند نیکو آید و بخت
لطیف و روشن نماید و اگر دایم چسباند شکو آید و در بطایع چسبند
بلا مثال بود و بسیار جای کار آید **فصل دوم** در صفت بخت
که ستوده است بهارند آهمن سوخته که از تنگ آهمن کران
می افتد و بخت کمر در طایف می باشد که بجز و صاف کنند
و پاکیزه و صلا ای اندازند و باد و غبار کیل چند آن بمالند که مسکه
شود و آنکه بر آب آتش نهند و در میان ظرف آهمن چند آن
میزنند که در غده و نمالند آنکه بیارند سم کاو که مانند نقش است
آنرا بکشد آنکه تا نیکو خاکست شود پس بیارند تا کیل کهنه با پوست
آنرا بسوزانند تا نیکو خاکست شود و بعد بیارند تا سارسته و او را

در آید این بسوزانند ثانیاً سوخته شود پس بپارند طلق
دو جز و یک پاره او را چندان بگویند که سر نه شود و در
این طلق و دو جز و یک پاره با جی در بون کت در شش تنک
حکم کنند و بر ویدند تا مکاس شود بعد از آن بپارند شش کاوه
بسوزند تا نیک سوخته شود و نیکو صلا بکنند تا غبار شود
بعد از آن دو جز و این چینه و یک جز و یک جز و شش کاوه سوخته و یک جز
نار گل سوخته و یک جز ناسته سوخته و یک جز طلق سیاه
و نیم جز استخوان قلم کاوه سوخته در یک زلفند و چندان صلا
کنند که مانند غبار بپایید کرد و اگر بکنند و کوزه قلمی که در او
گفته شد و یک جز و شش نیم تنک صلا بکنند تا بپاشند این
جمله را در دهن کهنه چندان بگویند که بر ویدند
پاک کردن بعد از آن خواهند جهت ساد و کاری روغن گمان
نیک داخل کنند و اگر در میان صد کارای کنند هموار کنند
بر کهارا بنویسد و در آفتاب بنهد در میان خانه کاغذی بپای
او نه تا از غبار موقوف باشد چنانکه بگذارد که اگر در بر نه باشد

و آنکه سنگ فشان مالتش کنند چون هموار گردد و لکای سفید خلایق
 و سفید قلعه و دیوار سوده چون حریر در میان رگوسی بندد و در گو
 کرده امان چندان باشد که این وار و از و تلاوت کند و در
 بطلانه بمالند چند آنکه جلا گیرد و مانند آینه حسین شود که روی
 نماید بجا نیست سخت باشد و این بطلانه اصل گویند آنچه در حسن
 معروف و ستوده است باید که در غبار لکها بدارد **فصل**
سیوم در ساختن بطلانه که او را رنگ فیروزه چون سنگ
 سخت باشد و جلا ببرد و آب خراب نشود و بپارند از لکها
 فرجونی ده جز و هر ششم منبرده جز و در مختلکان ده جز اول
 ز لکها بر اچنان صلابه کنند که غباری شود بجا نیست نرمی و آنکه
 بار دهن گمان بیا میزند و در صلابه نیک بسایند بعد از آن
 سر ششم ندکور صلابه کرد و بپند که سنگ میتوان بست چون
 همه یکدراز است نشود هر جا که خواهد کار بندد زرد خواهد شد و جلا
 همان طریقت که گفته شد از فیروزه و فرفی موزان کرد و آب
 خراب نشود و در شیشه و براق باشد این ستوده است

فصل چهارم در لطایف طایفه کونه فزونی سه جزو مس سوخته
 بجز سریشم پنبه بجز و روغن کمان بجز و تجمید آن صلابه کنند که یک
 ذات شود و اگر روغن کمان نیک باشد بجز و مسک سیلانی با
 نیم جزو پروغز ایند و در صلابه تقصیر کنند بجا بر دطاوسی نیکواید
 مانند سنگ جلا دهد روشن و براق شود آب خراب نشود
 انشاء الله تعالی **باب یازدهم** در ساختن تیغ که چون کاغذ
 بچند شکند و بجای بر آن باشد که آئینه میرد و رخه کند برده
فصل است **فصل اول** سازند فل اسپان چنان
 در زیر سم اسپان سوده باشد چند آنکه خواهند بر هم نهند و یکی
 و هر چه خواهند از آن بسازند و با سکر کنند از آن آتش میرونی آرند
 و کار آئینه چون در آتش خواهند برد همیش از آنکه از آتش بریزند
 بآب سابی که آتش را کویند در آن آب همچنان عمل میکند
 تا وقتی که آنچه میسازند تمام شود و نزعی بجای یابی که بر مثال
 کاغذ بتوان کرد و براق باشد و دوم از آهن بر دارند و آینه
 میرد **فصل دوم** در ساختن تیغ خرابی که لغایت لطیف بود

سیر این نعل دو قرص سازند و سوراخ هشت در آن
در آن دو قرص آهن یکصد پس پانزده چهار درم قلعه و دو درم مار
قلعیت شاد و ده درم زینق مصد و دو درم ریزه مس و دو درم
قلعی و ریزه مس و سرب و زینق یکصد از آن چون کداخته باشد
قلعیت آس کند در آن رخته و سوراخها آهن ریزد و در طبق
آهن کجا کرده بر هم نهند و در زلزله آن بجل کبر و محکم وصل کند
و در آفتاب بند تا خشک شود بعد از آن در آتش اندازند
و بپزند و باز بپرون آرند و بگویند چنانکه در هشت بار پخته
باشد و در طبق یکی کشیده باشد اگر خواهند که از آن تیغ و ابر
و اگر خواهند که در کنار بسازند و این عمل مصراست و زمین
مصری بر این بود و لایق خزانه بادشاهان باشد **باب دوازدهم**
در ساختن تیغ و پیکان و نیزه که چون دشمن را ازین نصیب
نماید او هیچ دارد و بشود الا که در آن ببرد و این چهار نوع است
در ده فصل **فصل اول** سازند آهن نرم ده جز و مس سه جز و
ازین سوخته و سرب و برنج سه جز بر هم آمیزند و در بوتیک

کنند و سکار بر روی ریزند و با شش قوی بکند از دندان که آشته شود و
در پول حراره را فرو برند تا سرد شود و هم بدین طریق سه بار
این عمل کنند بعد از آن بر چیزی که از این آهن بسازند چنانکه
تیغ و کتار و حرب و ناخ و دورباش و آنچه خواهند از آن بسازند
بر کجا که خواهند جراحت کنند دشمن بخیر هلاک و آید
فصل دوم آب دادن که چون بریده شود با طر بریده شود
و با خر سیده شود و دشمن در آن هلاک گردد و اگر مقدار سنگین
رسد یک ساعت امان نیاید پاراندا یک سفید کنی و
سرکین و خاک و در آب بگویند و پول حمیر تر کنند و بر تیغ
و بر کار و نیزه اندازند نیاید بعد از آن بختار از آنکس مثال
نیک بسایند و در آب افکند آنرا درین آب غوطه دهند که
چون خراشیده شود امان نیاید **باب سیزدهم** در آب دادن
تیغ و کار که با مثال بود **فصل اول** در آب دادن چنانکه
روی حران توان دید و بر آن باشد بکند شب بمانی و
نوسا و پیکانی از هر یک جزوی سخی کنند و در آب بکند از آن

و آب دهند بخار و و تمشیر و هر چیزی که خواهند روی در آن توان
دید **فصل دوم** آب دادن کارد و تمشیر و کشته چنگ
فولاد را و را میرد یا بخار شد کبر نطق اندوده و بروی بریزند بول
خمیر آب دهند و هر چه که مثل ندارد و در آب دارد بغایت
خوبی است **فصل سوم** آب دادن که چون میرند بوز
نیکو نشود و خارش افتد اندر هر حالت پانده گل و سبکین و
مرد و را پیچم بیا میرند لمس ایند بروی تن کرم و بنابند و آب
دهند که بریده آید یا خراشیده نیکو شود **فصل چهارم** آب
دادن که چون میرند به نشود و دشمن در آن هلاک شود و خاک
و سبکین بایم کوبند مثل مرد و در آن چه بیا میرند و تر کنند
و ببول حمیه و آنچه خواهند بر آن این دار و را بیا میرند و باز بکوبند
خبروی از دین در افکند و ببول حمیه مالند تا بکوبند و آنکه کرم
کنند چه خواهند در آب غوطه دهند چنان شود که هرگز نیکو
نشد و دشمن هلاک کرد **باب چهارم** در عمل مینا کای
در غایت اعلی هفت ناک بپارند سنگ بلور و سنگ

مک نور و بسایند سوده و خنجر و ده جزو اشخار سوده یکجور
سخته یکجور و سفید از نیز یکجور و بر هم آمیزند و در بونه کنند و در کا
بونه سوراخ کنند و در بونه دیگر وصل کنند چنانکه از بونه اول
بونه دیگر وصل کنند چنانکه از بونه اول در بونه دیگر وصل کنند چنانکه
از بونه اول در یکجور و بر یکجور است و اکسند باید که بر و بری رخت
باشند بر مثال بر موزون و آتش قوی کنند تا بکند از دو اینج
لطیف است در بونه زرین جمع خواهد شد بکند از دست
توفیق خدای عزوجل مینای سبز گشته باشد هر جا که خواهد بود
فصل اول اکنون بیارند همان سنگ که نگاره پیش رفته
ده جزو و دو جزو سفید از نیز خالص و یک جزو اشخار بر یکجور
بیامیزند و بر همان طریق عمل کنند که مینای سبز که در کاف
چون از بونه بیرون آورند مینا بود و اکنون و لطیف و روشن
برنگ آسمان هر جا که خواهد عمل نمایند شکوید و انتشار آید
فصل دوم مینای زرد و پارد دو جزو سفید و یک جزو اشخار
اشخار یا زده جزو و جوهر اصلی بیامیزد و بر همان طریق عمل کند چون

بسم الله الرحمن الرحيم

24

درگاه پهلوان آید مینای زرد بود **فصل سوم** مینای سرخ
و در جگر بلور صاف کشتیری سوده یکجور و زین یکجور و کبریت
سود و یکجور سفید از زیر جگر را با هم با هم و هر یک را طریقی بچکانند تا چون
بچکاند این حل بر آید و من مانند نقره کوفه شود و هر یک نقش
س و در پنج بخت نیکو آید **فصل چهارم** مس را هم برین طریق
نقره کردند همچنان بکنند و از نیر و سرب نیز بدال نوع
نقره کرده اند و از این چهار کبریت و بسیار جا کار آید و در کنگری
خاک را از آن خرد **فصل پنجم** فولاد یکجور و زنگار و روغن نم و در
مثل هر دو این همه را بکوبند و بچکانند تا چون آب نشین
حل فولاد پس جا بجا کار آید **فصل ششم** فی حل سیمای صفت
کو که پارت خنجر سیماب و مثل او نوساد و ثلث ایشان
خاکستر و مثل هر دو پوست انار و نیمه انک و روغن زلف
سازری که در مینای زرد عمل کردند بهمان طریق نگاه دارند
چون از بوی پهلوان آید بوی قوی خدای عز و جل برک لعل و
یا قوت یا میر نک رمانی بود اگر عمل حایل صاحب دولت

بکنند یک روی دهد که هیچ آفریده از فعل بد خدای و یا قوت
مفرق بتوان کرد هر جا که خواهند بجا آورند **فصل پنجم** چکیده که
باشد رنگ او برنگ فیروزه اصفهانی بپارند جوهر اصلی
مس سوخته یک جز و سبده از زیر یک جز و سنک
یک جز و اشخار یک جز و همه را بهم کنند و در بونه بنت بر آن طریق عمل
و بکند از دستا سر شود پس بیرون آرند جوهر چکیده باشد
فیروزه کافی هر جا که خواهند کار فرمایند و از مستحقان و در
ندارند تا بمراد سازند ان شاء الله تعالی **فصل ششم** و صفت
نکینها سوده پازند جز و شکله فسر و می و چهار جز و در صفا
سوخته بگویند و یک مثقال اقلیمیا به هم را بگویند و اند
معرفت آهنی کشند غیر اقلیمیا و کبریت بر موقد ایند و بپزند
تا آمیخته شود پس فرو گیرند و سر و کشند و بسایند بر سر
و خشک کنند در سایه و در بونه بند و بدست بیاورند و در بونه
شود پس آنرا سر و کشند و بیرون آرند و سبک است و در بونه
سرخ و نیکو بود و بچرخ جدا دهند و در نگین و در آن بنشانند

بیاوردیم در صفت خضاب و انگشتان عورت بدان
کند از هفت رنگ و انچه حسن و جمال است و محبوب
ست شهرت و محبت است و این چند نوع است **فصل**
در رنگ طاق و نس قلع لیس و مثقال تو بال آهن
مثال بویست از ان ترش نیم مثقال حناده مثقال خرد بکوبند
ببرند آب برک چقدر خمیه کنند و بردست بند و یک صحت
نارند و بشویند طاق سی نمیکو آید **فصل دوم** رنگ سیاه
ساعت مثقال و سمرانه یک و مثقال ماز و صمغ عربی
بر یک یک مثقال تو بال آهن و زرباد از هر یک نیم مثقال
ن هر یک بکوبند و چوب برک کنند ترکند و بردست بند
اگر از کاغذ نقش خوب بچسبند بر اندازند دست و انگشتان
رنگ بر زیر آن بند و بغایت خوب آید **فصل سوم**
رنگ زنگار مثقال تراج یک مثقال سته ساعت مثقال زریخ
و روست و صمغ عربی از هر یک مثقال عفران سه صمغ
چهار ایکو بند و با ده مثقال حنا بیا میرند و با سیر که بپزند و ببرد

بنند و بلند دارند و فوزه نیکو آید **فصل چهارم** خلوتی خون
 چکیده و جزو و سرد و عفران و عروق کرم از هر یک جزو
 مصطکی نیم جزو و همرا بگویند و آب صمغ عربی برشته و بر
 بنند و یک ساعت بگذرانند رنگی آید بغایت لطیف و نازک
 بسته بگیرند لا جورد و عروق کرم و و نیم از هر یک جزو و مصطکی
 زعفران از هر یک نیم و این چهار را نیکو بگویند و آب
 صمغ عربی خمیر کنند و بلند آید تا سود شود و بر دست
 رنگی لطیف و بغایت لطافت بود **فصل پنجم**
 بگیرند پوست ترنج تر و خشک از هر یک جزو و کوفته و بچین
 چند آن خابند بسیار میزند و درم طرز و سه درم قند
 و دو درم آمل و نیم درم مصطکی آب نیم گرم بنمیر کنند بگذرانند
 نیک سرشته شود و بر دست بنند که چنان رخسار
فصل ششم بگیرند خابست درم و آب که مشقال
 سه مشقال زاج و صمغ عربی و کبر است مشقال و نیم لا جورد
 سه مشقال با سفیده مرغ تخم خمیر کنند و بر دست بنند و منق

بنایت لطیف آید **باب شانزدهم** در بحث شکوفه
 و زمانی و زمانی و مصفا و قهرسی و فکری و فارسی و غیره
 نوع است **فصل اول** در بحث شکوفه رومی
 بارند و آرده جزو سیما ب خالص و کو کرد بر هم کلی کنند بعد
 قرار بینه سطر بارند که به باره سطر ترا از سینه های دیگر باشد
 به آن سینه را در کل حکمت گیرند و خشک کنند و آن کلی را در
 سینه اندازند و بعد از آن پنج جزو از پنج سطح بسایند و در
 سینه اندازند و به نور است تا به هم یکی گردد و مخلوط شود بعد
 سینه بیک استوار کنند و بیک از تا خشک شود و بار دیگر هم از
 مشق هم احکام کنند و بجل حکمت گیرند پس و یک بزرگ آردند
 و در ری راکب در ته آن اندازند و بر سر آن سینه فرو برند
 چند آن و یک به آن در یک و سینه در میان آن راکب میان
 باشد و تا سحرین و یک در کل حکمت گیرند چون خشک شود
 بر دیگر آن به حاشیه و یک در آن بجل استوار کنند چنانکه اثر نقش
 از هر طرف بیرون بیرون و یک پس نقش نرم کند و در ابعدها

پاش و یک آتش تحت کند بعد از آن دست بگذارد تا
پس نشسته را آهسته از دایک بیرون آورد و بشکند چنانکه
مصعکشته و شکوف رومی گشته بلا مثال که بسیار جا
نیک ظاهر دارد والسلام **فصل دوم** در بیان
را اهل پندیده و این نیز بلا مثال است چهارند مرتب
خواهند و در دایک نکند که آب نرسیده باشد
آتش کشند چوب بانه و لیلی میسوزانند تا جلد سفید شود
و برین برند و همیشه چوب بانه میکشند و می
دمی سوزانند و آتش در برین کرده باشند بعد اعتدال
هفته سیر کیسیر شکوف ساخته رنگ کمرغ بپارند و نیز
برند و بسوزانند تا یکبار روز و هر لحظه نگاه میکنند اگر
شده باشد فیها و اگر نه تا سه روز این عمل کنند تا نیک
رنگین گردد و چینه شود بعد از آن بگذرانند تا سه روز
بر آورند هر کجا که خواهند کار کنند **فصل سوم** در بیان
قبرسی که بسیار جا کار آید بپارند سیاب خالص و پخته

کروزر و نهایت ساده ترس نیست و بکلی کنند و در
پرون دراز کنند و باید که قاروره بکل حکمت گرفته باشد
نهایت حکم و قاروره در میان کوزه سفالی بر منقاع
آنجای سر کردن قاروره از کوزه پرون باشد و کوزه را
سیر کنند و این قاروره اندک کنند باید که خاکستر
رم باشد و کوزه چیلکی در کل گیرند و کوزه در کوزه آویزند
کوزه بکل گیرند و چنان سازند که کرون کوزه پرون باشد
پنج ساعت آتش باریک زیر آن میفرورزند و هرگز نباید
ش خوب نباشد و چون تمام شود و کوزه کنند تا سرد
ببخار زبوق و کبریت بروی او نشسته باشد بر دارند
برند و کبریت و اگر خواهند که نمکوتر بود نیم دانگ نوساد
نی و آخر کنند که نهایت نیکو آید **فصل چهارم** اندر
تنگ شکر و مصفا در غایت خوبی سازند و کوزه در دیکدم
بمات پخته دوم در هم کنند و پانزده درم بعضی گفته اند که
دوم کوزه در دیکدم رنق در نیش کنند چنانکه سینه کشاده

و معبود در کل گریزد خشتی خفته در تنور بنور گرم بنزد شیشه
 خشت چینه بند بقد الکه بکنان با دوکان نورند پروان
 که شکر و شده باشد بخریت و از هم لایق قرم هر جا
 بکار برند **فصل پنجم** در ساختن شجره رومی
 انسان سر که از آنها کوزه شد بپزند پخت مشقل سیاه
 و از آنکه مشقل کو کرد و در مشقل از پنج لعل لغایت سیوه
 مانند غباری جلا با یکدیگر بجای کنند و در کاسه کند و تنور
 تاباند و آتش از روی دور کنند و خشتی چینه در میان تنور
 و کاسه بر مریهند و سر تنور محکم بپزند و روز دیگر
 بکشایند و کاسه بر گیرند شکر و آب لغایت غلیظ
 رومی نیکو لطیف و اگر در شیشه کنند و در رو پی سیاه
 و عودی کرد و تا نیک معلوم باشد **فصل ششم**
 مهره از بلور هر چند تاک نر نیکو تر و در رو خط بر آید
 زینق خالص یک رو قه غایت نیکو و صافی کنند هم
 آتش چاکه میباید روشن و آتش را نیک بکوبند

این و این مهر را در و بکن و سرش استوار بکن و نمود
از دوشنبه یک بار روز در تنور گرم بند و بر تنور شکم بپزند
سباج که در تنور بکشاید بفرمان الله تعالی مهر را همچو نایت
در نیش بود تمام شکوف روی لطیف در غایت خوبی
فصل نهم در شکوف رمانی بلا مثال و این از همه
بر بود بیارند زنبق خالص و او را پاک کنند چنانکه در وی سیاهی
اگر آید پس سوختنی پاک کنند جوهر یار بود پس چون پاک شود
در آتش بپارند و بر صلابه بسایند و زنبق بر و افکنند تا به دو
ت شوند پس در نیش در آورند و سر او را ایضا روح کل
ت بپزند و می کشند و یک شب در تنور گرم بند باید ادب بود
در شکوف رمانی شده باشد در غایت خوبی جمل را از
پس برون آرند **باب نهم** در رنگ کردن نیرت و جلا
بیم و جدید نمک و لطیف آید شتمل بر فصل
مسئله اول رنگ کردن عروسک یعنی گل کسب
موصوفه سازند این چه رنگ خواهد بود و از نیم کوزه در طعنه

کند و اندک اندک آب در وی ریزند تا از آب بکلی پرود و نهی
 بجاره پنبه باید کرد چنانچه سرخ شود اگر سرخ نشود هنوز زرد
 آب دارد همچنان برداشت تا پنبه فعل شود و الگانه معطر
 بنیک بیفتانند و در آفتاب باز گزاردند تا نیم خشک شود
 الگانه بپزند ساجی سوده هر ده سدر از ربع سدر در وی بپشاز
 و بدست بمالند چند آنکه معطر و رقیق آب ریزند و بر سر
 آب البسته هنوز کشیده نشده باشد و اگر در رنگ آب
 نشیند کشیده شود الگانه در کراپس کنند و بپا و بزنند چون اول
 آب بپزند رنگ سرخ خواهد بود بعد از آنکه جدا الگانه ها دارند که این
 عروس خواهد شد و مرتبه دوم آب بپزند چون خواهند
 که حابه یا کاغذ رنگ کنند بپارند آب انار و از سفید آب
 لیمو یا انبلی از اینها هر کدام باشد قدری در آن ریزند و دست
 زنند چون کف کند هنوز آب حترشی کم است و دست زنند
 چون کف کم کند و آب بسته مانده باشد الگانه ها بپارند
 کاغذ سفید هموار بر طبقه و قالی در قدری کاغذ رنگ در میان

قالب کند و کاغذ در آن زنک افکنند اگر غلیظ بماند
 سبزی باشد و پاس بیشتر در زنک بگذارد و اگر نه یک پاس
 یک عروسک لطیف همچون خشک شود مهره کند بیانی
 باشد زنک خودی قبل از آن آب اندازد در میان معصومین
 در میان لغت آب پر کنند تا زنک سبز گردد و خودی باشد
 در آن زردی که اول از معصوم بر آمده کاغذ در آن تر کنند چون
 خشک شود در آب سرخ غزال کرد زنک و در زنک زرد
 آب و چهار زنک نیل خفته دهد به لطیف شود چینی چهار
 زنک زرد آب و دو زنک نیل خفته چینی آید زنک زرد است
 قدری زعفران و آب در ظرفی کنند و قدری آب بیکدم بزنند
 روز بگذارد بلکه بیشتر بعد از آن ببالیند و کاغذی در آن تر کنند
 زرد گردد و بعد از آن بیشتر زنک شود و زنک خاشاک کوکوه
 بکشد همان دستور که در زعفران گفته شد عمل کنند و زنک آن
 بکشد قدری بستاند و ببالیند و همان طریق که گفته در زعفران
 عمل کنند یک آید زنک و زنک که می سفید باشد و ببالیند

اول مانند بر آب محض فکند و فرو رود و بکند ازین چون
نیاک رنگ بکشد و بردارند چنانکه سرخی و سفیدی بخورد رنگ
و در رنگ که نیم سرخ و نیم زرد اول نیم کاغذ را سرخ کنند
خشک شود نیم دیگر در غفران کنند نیم ناریخی و نیم لعل
رنگ بپوش کل نیلی هست که در کنار باغها که دیوار از خانه خسته
اند میمانند و بچیده بالا میرود و بر رنگ نیلی است آب او
رنگت لاجورد است و نام او سفید نیلی گویند و در خواسان
رنگاک میخوابند و او را بپارند و بگویند و آب او را صاف
کنند کاغذ را که درو تر کنند بپوش شود رنگ طالع چهار حصه
آب رنگاک یک حصه زرد آب رنگ سبز یک حصه کاغذ مادی
در رنگ آگ تر کنند سبز یکانی شود و در خایت خوبی رنگ
ملکون قدری بغم ترا پاره پاره کند و در یک پاکه بپوشانند
و سفید قدری حل کنند بیا میرود آگ کاغذ را آگ شب
بیانی بردارند و خشک کنند مبره زنده رنگ زرد لیموی قوی
در غفران حل کنند و صاف کرده ورق در نیم حل چنانکه ریزه ریزه

باید بآن برآمیزد اول کاغذ را با آب شیب بمانی برآوردند
بکند از آن تا خشک شود بعد از آن رغنفران که زرد آب آرد
بشکنند و درونه کنند زرد زین در فشان شود برنگ لمبوی
فصل دوم رنگ نارنجی کاغذ را بدان صفت
که خورده شد با آب شیب بمانی برآوردند و در موصوفه برآرد
اگر زرد فشان خوانند راه بهمانست **فصل سوم** رنگ
باد بخانی سود رنگ مستقی با آب زاج که بود و رغنفران بخارند
همچنان شود رنگ انخوانی سبز را با آب لیمو برآرد روشن
چینی کاغذ مشب بمانی داده را با آب استخار و سفیده برآرد
رنگ طوطی در آب رنگار مصفا که در اعمال رنگار است برآرد
سبز میشود مانند طوطی و نرم و لطیف شود اگر زرد فشان
کنند نیکو آید برنگ لاجوردی در آب رنگار طلیه برآرد
نیکو آید رنگ فیروزه قدیمی سفیده باز رنگ بماند و کاغذ
در آن بکشد رنگ خلعی از رنگ که گفته شد قدیمی سبز بکشد
وده پانزده چوبک باریک بیند بر آن چند و بر کاغذ

شب بی داده هر محل کل بر کی بکند چنانکه هر دو رو قلعی شود
 زرافشان کنند خشک سازند مهره زشت خوب آید رنگ
 کل مفشه که کلکون صفت بود اگر آب لیمو بنویسند سرخ از هر
 تمام تر بر آید اول کاغذ را آب موصف بر کشند چون زنا شود
 بیرون آید موصف که در بدن لیمو انداخته باشند بجا بیاید
 نمایندت مانند کاستن شود در یکی به یکی زنج و زنجی
 کنند که غباری شود آب صمغ عربی حل کنند نصف زنج تبا کل
 آب یف و صمغ کنند کاغذ در آن بکشند برنگ سیلی آید رنگ
 کل انار کل انار بخشی بگویند و در کاس چینی کنند و بکند تا صاف
 و کاغذ شب یمانی داده در آن بکشند بوی که کل انار
 رنگ سبز دهن گفته شده است کاغذ در آن زنگار زده
 بر کشند و خشک کنند و دیگر بکشند زرافشان کنند بهترین
 بود مثل نذر حدید و لطیف است و این کاغذ بر برز بود
 و قیمت ندارد رنگ زنگار خالص است **باب پنجم** در ساختن
 زنگار و آن هفت نوع است زنگار سبز دهن و زنگار ترسای

و مضاف و بر خیز و خیز و زنگار موی جماله در دست فصل
 فصل اول در صنوف زنگار سبز و همین پارانده متقال بر او
 بقره حاکم و در صلابه اندازد و سه نوبت بشویند باب نمک سفید
 و خشک کنند چنان سه نوبت شسته باشد و خشک کرده
 بیم چندان لوش و در پیکانی بسیارند و سر که بر آن ریزند و لوشاد
 میزند و بسیارند و در می کنند تا خشک شود و دیگر بار می شود
 با بخت بار و در هر بار ساین خشک کنند به هم بار چنان
 زنگاری شود که در غایت سبزی باشد و آن را در حوضان سبز و
 کوخنده هم در آن رنگ باشد که غل در صحرا بر وید چهار آنرا سبز و
 از غایت لطافتی که در میده باشد **فصل دوم** در صنوف زنگار
 فرغونی عجیب پارانده بر او مس با کیره چند آنکه خواهند در صلابه اندازد
 و شیره انگور بر آن ریزند و در آن کنند تا خشک شود باز بسیارند
 به همین هفت نوبت بشیره انگور صلابه کنند و در آب سبز
 بار یک که در آن کینه درای سه چینی کنند و بکند از نافع و ام آید
 هر جا که خواهند بکار بر و این المصی و فرغونی خوانند **فصل سوم**

صفت زنگار سه ساعی و این بسی لطیف است چنانچه برده
 مس چند آنکه خواهند و در کتوالی سرخ و بوزن مس نوساد
 کافی که پناه یک حل کرده باشند در میان روده مس را بکنند
 و ربع یکی ازین هر دو نمک سفیدترین سبانه پندارند و در
 در آفتاب بنهند و آب لیمو میریزند و صلایه کنند و باز در آفتاب
 بنهند تا وقتی که مس در میان آب لیمو و نوساد در مخل شود و زنگار
 بنهایت اعلا گردد **فصل چهارم** در صفت زنگار برده
 بیازند بر آرد مس و در سبوی مسین نه کنند و دو من سرکه
 بر سر آن آیزند و سرش بکیرند و در تنور گرم بنهند و سر تنور بکیرند
 بعد از نیک شب و روز بیرون آرند هم زنگار فیروزه باشد
فصل پنجم در صفت زنگار مصفا که بلا مثال بودستانند
 زنگار جمعی جزو از سرکه سفید مقلط جزو و یک آردند تا زنگار جمعی
 سرکه مصود حل شود و سرکه سبز گردد پس آنرا صاف کنند و ثقل
 آنرا بنهند از دوان زنگار مصفا را در قلع کنند و بیکای آنچه در تنور
 بماند زنگار مصفاست یک درم ازین زنگار سه ساعی است و درم و ثلث

در وقت بسیار چه کار آید تحقیق در زمان کردن فیروزه با آب
فصل ششم در صنوف زنگار فیروزه نیکو گیرند مس صیقل داده
جانت نمک و بیارند بخشنی مینو نو رسد که معطر مناصف
نمساو در که در و محلول بود و صیقلها را تر کنند بر که و طشتی شیر
بیاورند و این جمله صیقل بر نیمه جاش است بپاشند و استوار کنند
بدرین نمک است بعد از آن یک هفته بیرون آرند و از زنگار
خنده پاشد بر کشند و آنچه مانده باشد همین عمل کنند تا جگر
نکاشد و اگر رس براده باشد و آب است **فصل هفتم** زنگار
تقدیماتی و خرو و مس سه جزو و نو سار بیکانی بهم آفرینند
و در آنکو ری بر سر آن کنند چند آنکه ریزد و عرق شود و سر آن
خیال کنند و در سر کین ارب و حق کنند تا پنج روز هر روز کین
سویک نماز کند **فصل هشتم** زنگار جمعی بیارند برنج و شی
و آنرا براده کنند و با آب نمک بشویند سه نوبت بعد از آن
بیارند کتور و برنجی و پیر از آب ترنج عصاره کنند و نصف براده
نوسا در محلول اندازند و این کتور محلول بزرگ باید چنان باشد

که سر که براده و نو ساد را از نصف کوزه بیشتر نباشد
 بماند و بر آتش نهند و نیم دایک آب پر کنند و آتش
 اخروند آنست چنانکه آب بوش کند و کوزه بر آب بماند
 چنانکه فرو نرود و طاس بر هر دایک گردانند چنانکه کنار آید
 از آب بیرون باشد تا دایک نرود پس آب میجوشد و براد
 مسرج در آب ترنج حل میشود باز میشود و در هر یکی ساعت
 و بیشتر شده باشد در ظرف چینی میکند و باز آب ترنج میریزد
 و زنگار میریزد و این زنگار بر چند زنگار دیگر ترف دارد **دایک**
نوردهم در عمل ساختن لاجورد که با کانی مقابل کنند **نوردهم**
اول بمانند پوست تخم مرغ چند که خواهند بگویند و در آب
 نمک بشویند و بچشانند و بکف دست چند آن با لند و آب
 ریزند که پوست تنک اندرون بپزد مانند بیرون و بیشتر
 که بر سر آب که ورقی مانند النخاع نیکو سخی بکنند و در کوزه آینه کنند
 و کوزه را بگل گرد و بگذارند تا خشک شود النخاع در کوزه آینه کنند
 که آن و یاد کوزه که آن نهند که آتش نیز باشد تا مدت یک هفته

پروان آرد همه سفید در غایت خوبی شده با شکر است
چیزی از این و چیزی براده مس را با نمک بشویند چند آنکه
بی آرد و برود باید که جزه نوسا در کافی بر آید و در خاک
آب بوقن کنند باید که هر در دو یک آمیزه شود بعد از هفت روز
در حمام لا جورد شود و این در نیمه می توان مس بهر باشد و حق
نیکی باید کرد و در دق کردن از غبار نکند باید و است که
لا جورد رنگ و حسن پیدا کند اگر خواهد که لا جورد را آب که
بکوبترین که احتیاج از و این است که لا جورد ده بر و نمک سیاهی
بالای کرده در روغن کنجد خمر کند و یک بوتر بزرگ بیارد و به
آب سورخ کند و لا جورد در و طلا کند و سرش می کشم کرده بوتر دیگر
و صلی کنند که آنرا پوست بر پوست خوانند و مشرکند
که بیک از مس سرخ که در حلی طبع او است این مس اگر که در
هر صندرم در زنج زرد افکند بر آب سرخ کرد و بغایت عجیب و آنکه
خبر از و می کشد بر آب که در حلی طبع او است این مس اگر که در
بکرم البید تعالی و لا جورد بغایت لطافت و خوبی می آید بشویند

چنانچه گفته شد و عمل کنند **فصل دوم** در شستن لاجور
لاجور در دینا به اینین کنند و اگر کسی بود بهتر باشد و سرکه
بریزند چند آنکه از زیر آن در کنند آنکه بچوشتانند درین سرکه
تا وقتی که کف باز نیارد باز بچوشتانند تا سرکه بچوشتن برود
پاک نباشد و بیکه سرکه کنند پس این باز سرکه مانند آب بچوشت
و آب رمانی کرده بریزند و در آفتاب بپزند تا کف برآید
انگاه بگذارند تا آفتاب او را ببرد و آنکه چون حل خواهد شد
عربی بپزند و بکار برند **فصل سوم** آمیختن لاجور
خوب بستانند لاجور و نیکو و آن باشد که بهر سازند و
در طاس کنند و آب بریزند و بر سر آتش بپزند تا
بچوشت آید و همه چو کباب برآورد بپزند تا سره شود و آب
بریزند و اندکی آب بر و چکانند و بکشد و بجای بماند
اندک و بکشد و قطره آب بر و چکانند و بجای بماند
شود و آب در و کنند و بشوراند و بکشد و بجای بماند
آب بتوارده دور کند باز و بپزند و بکشد و بجای بماند

باب از سر آبی بریزند و خشک کنند بوقت حاجت
در آنکه خواهند که گوش مایه کنند بآب صمغ عربی چند آنکه خواهد
نو و کار کنند **باب پنجم** در تشکوف صفا کردن و سیاه
نمودن سس نوع است **فصل اول** بستاند تشکوف

مافی مانند خود خود با قلا کرده خورد و در قرح چینی میطین کنند
اول صبیان در و اندازد چنانکه چهار انگشت بالا باشد
و بر آتش نرم معتدل بنهند تا نرم شود و هر چه در و سیاه باشد
در سر آورد آنرا بریزند باز آنچنان کنند تا سیاهی از و برود
تا نعل رمانی شود بر دارند و عمل کنند **فصل دوم**

در تشکوف را در کتان باره بریزد و نوسادر کافی حل کرده
در قرح کنند و آن تشکوف مبین آن بیا و نیزند **فصل**

باب سوم تشکوف میانی عمل کنند و تشکوف باره در کتان و
بیمه بریزد آن اول آتش کنند تا سیاهی جمله از ایل شود و بستاند

بر کار بندد نوع شب میانی حل کند و تشکوف باره در کتان
بستاند در آن آویزد و بچون بستاند تا سیاهی جمله از ایل شود **فصل**

چهارم کوغدیگر بوسا در پیکانی و شب یانی در میان تمام
حل کند و فقط سازد و مصیقه در در بر و یوسا سازد و یاسا
زایل شود **فصل پنجم** کوغدیگر شنکف را با فله ایلا
کرده در روغ کو سفند ناره کند و با کش معذل جوشت
و او سوله باز و دهر تا جمله یاسی زایل شود کار بند **فصل**
ششم کوغدیگر در سر که فقط او بر و جمله سواد بر و
الخران کم کرده بعد در روغن یوسا اندر غایت
شود و در کار میزد **باب هفتم** در صفت کوزه شنکف
بختن و ساحق چاه و فن چیت حل مروارید و عجزه درین
کار ضرورت است و کلکت و فلقند رو فلقط ز و فلقند رو
فلقط ساحق چیت رنگ کردن بلور و عجزه بر چاه فضا
فصل اول در صفت کوزه شنکف و بختن باید که
بعد از آنکه آتش کند سه سوزج بر سر کوزه با بعد تا در
پیرون رود مقدار سه انگشتی در و شود و با همی در و در
گرفته باشد بر اهر سردار و کل از کا باید کرد که بر شیشه نشیند

در پی اندازه باید کرد چنانکه تا برسد و او را است کند و می
نکند چون خوب بدین شیشه رسد رنگ کند تا بسود شود و
این صنعت کوزه بود **فصل دوم** چاه حل و مرارید و عجزه
چاه دفن کند چنان بود که بکند دو چاه و فونی یکدیگر بر گنجی
ده کرنا طیاره در یکی چاه دفن کند و میان نیل الفرس ازین
چاه فونیل باین دیگر در نیل نازده باید کرد و نایل چهار یا سه بار
و از نایل گمانند از نایل چهل روز بگذارد و همش عمل کنند تا
سود و آب گردد **فصل سوم** در ساختن دارو
جهت رنگ بلور و عجزه اول ساختن قلعند یکپند زاج یکمین
بهار من آب و ده سیر زنگار و ده سیر سولفس مس در جا
یکامی کنند و چو شانند تا عقد کرد و چون دو شاب بر دار
نهند تا خشک شود قلعند سست است تا نزع بلور یعنی
پیکری از آنرا حل کنند و صاف کنند و بیکانشند و زنگار نیز بزنند
او بیکانشند و در اصفافی کرده با نیم یا میزند در جامه آنرا
عقد کنند تا خشک شود و نیز از معدنی باشد که از آب حل

کنند و صافی کنند بعد چهار انگشت یکی برده و بیضه مرغ معطر
در آن افکند تا عقد شود و صفت ذاب قرسی است استخراجه
صافی کرده بخورش زنگار میبرد تا سرخ شود و این بسیار
نفع است زاک چون باد عمل میکند از مود فی بهتر باشد
صفت ساختن بطرون که از مودین باشد بستاند نمک
سایه یعنی ملح الفلبا و نمک و پوره سفید از هر یک چوبی و
سایه کند و چون کند باب ملح فلبا و خشک کند **فصل**
چهارم در صفت کلکلت بهترین آن باشد که بستاند
طیخ با کیره گیرند و کاهی با کیره پهن کنند و باره آب
ریزند تا تر شود و لایم بریزند تا آلودست بوی رسد و کیره
تا خشک شود خوب بگویند و بوقال بپزند و باره باره در
آون سکنین بگویند و باز بر جیره بپزند تا آب برکشد
و سونش برنج درونی نزدیک شبانه روز نمک برافشند و زبل
الفرس و زبل النوا کوفته حبه خاک از او بپزند و بپزند و بپزند
نمک - بگویند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند

طلی سفالین کوفه چینه و یک کف موی سفید سوزید و کرام
 ریزه بود از آن موی است روز بگذارد و با بدین بهترین طهارت
باب بیست و دوم در رنگ کردن ظرفها مثل کاس و کوزه
 که مانند زمر و عاید باشند قلعده جزو مس سوخته و جزو سیاه
 و شک سخی کنند و سفیدی بجهت مرغ باشند تنها خام بجهت
 سر کوزه و سفالی خام بدوانند و در کوزه کوزه کراں به رنگا بکوز
 و یک سیر چون بیرون آرند رنگ او مانند زبرجد است و در آب
 نقصان نکند **باب بیست و سوم** در حال جاس که در این
 بکار آید چ فضالت **فصل اول** در حل کردن نفقه پاره
 نسیم خالص جوفی بمجدان سیماب مکلس و مجیدان قلع
 مکلس و مجیدان تو بال آهن همه را در کوزه کنند و بجانند تا
 چون آب بپزد یک این حل بر آهن و مس مانند نفقه کوفه شود
 و چیزی نفقه بر مس و بهیج نکند شکواید **فصل دوم** مس هم
 بر بنمایند که حل نفقه کردند همچنان کنند و از زیر و سرب نیز
 نوع بسیار جای آید و رنگها غیر مکرر از این **فصل بیستم**

فی حل فولاد بسیار و فولاد بکند و زنگار بکند و دروغن مردار سنگ
 بر دو و اینهمه را بکوره کنند و بچکانند تا چون آب بجکد امنیت حل فولاد
فصل چهارم در حل سیماب جهت کوکله باران جروی سیماب
 و مثل او بر دو و نو سادر و ثلث او خاک کنند و مثل بر دو و نو سادر
 و نیم دهم روغن لغت سامری همه را بکوره کنند و سرش استوار کنند
 و بدینند تا آب از وی بجکد اگر از این آب سیماب کوکله بند
 در نهایت لطافت امساک کند **فصل پنجم** حل زنج
 جهت لغت سنی بکند زنج زرد جروی و مثل او ساجی کوکله و مثل
 او روغن لغت اسکندری و مثل اینها سکه که در بول صبیان همه را
 بکوره کنند و بدینند حل کرده و از این از زنج بر هر چه طلا کنند
 براف و روشن باشد **باب هفتم** در صفت کشیدن
 و سیم و مس و فولاد و ابرک و سیماب که جهت خوردن و
 باشد مثل پنج فصل **فصل اول** در کشیدن ابرک و سیماب
 سیماب و سفید رنگ بکوبد و در خنجر کرده و ثلث آن بپاشد
 انداختن در میان آب گرم بپاشند قدری و برون که زرد

نفر در بند بهند تا چند مرد ببالند و مایه طلق در دست قرار
گیرد بایست که آب از سر آن دور کند و آن جد و آفتاب
خشک کند بعد ببارد تهریل و در وجه گیرد و چندان از و برود
در مایه کشتی نه از کرده بعد از چنان سرد کرده بکیر و خشک کرده
است که تا هفتاد و دو نوبت چنان کند بلکه زیاده تا در خشک
کم شود این کرده بکیر حکیمان انواع بخون از و میسازند و هم نوع
میخورند حکیم گوید این ترتیب مرد خورند و اسود دارد و در آن
تمام آرد اگر حل خرم با ندهد و خشک کند و کشتی تن که را می
از دام نیاید و دام که کشتی غالب با ندهد مصالح دیگر کشته را
براه خورون ببارد و عرق حاوی به بنهمی و لباس و خولجی
و مصری و جوز بوبا و پنچ کوچ و تخم بل و مصطکی و طباشیر جمله دار
برابر و خوب بگوید و به پیروان مقدار که دارد و بود ششم حصه
طاق کشته آمیخته برابر همه نبات کوفته پیچیده و کشیده کنند و با جاد
وز و کفر و دهنار خاصیت این دار و بل امتثال است **فصل**
درک تن سیاه جهت معونات بیمارند یک شیش

کرون در رز که با آنکس و فرو و کشا و در آن سیما کند
و نیم سیر نو ساد در یکانی هر سه و امد و شیشه کند و خلق
شیشه باره کاغذ بنهد و بجا کشته و نمک بهش استوار کند پس
و نمک را اندک ریای کند و شیشه بنهد بعد و نمک پا در یک کند
چنانکه آتش چنین طعام بود و از آن به پس کند بعد بگذارد
و سه در کرده روز دیگر بیرون آرند و شیشه را بشکند و زین
گرفته بستانند بر یک شکر بود و این سیما بهر یک شغل
بماند و به سیما و چون رنگ دو میره نهار بخورد و
و این از ترشی نگار دارد و هر چهار ماه در میان بخورد و در
رحمتی بطریق دیگر میدهند اما این از تجربه معلوم من است
بارد کتاب چینی و عاقر قرحا و موصلی سیاه و سفید و قفل
هر دو و بسباس و تخم زردنگین و تخم کوب و قفل و الی و
رغفران و مصطکی و جوز بویه و اجود و مال نکاره و سندی و
متاوی کوفته و بخت و نیم در و عسل که سوزان سیاه و
اثر کند و ده بار است را غلظت ساز و یکی از آن سرمانی وی

خورد بر صبح و شام تمام باواندام را برود و کسب نجات را تمام نمائ
و آب پشت زیاد کند و قوت باه افزاید و رنگ سرخ
کند و کشتهای کمی برود شود و اثر مردی در تن ماند و غرض از نه
ندیل گردد و منافع آن در کتاب کیمیای رب یاری **نویس** **نویس**
در کتب من سیماب که در رس سیماب خالص چهار سیر در یک
سنگی کند و چهار سیر سنگی آتش کرده بر آن کند و پس در
تکه است شود پس یکی دیگر بر آن کند باز کوزه چنان
لب برود یکی شود و جفت بشیند و در محلی خالص
و با خاکستر نمک و مایه تر مبر کن هرگاه خشکی بریزد با نجات
تر کند همین طریق عمل را از دناش نمرود با پس آتش کند
چنانکه بخار آن بیرون نیاید اطراف و تاب از کل گرفته
باشند تا در روز و شب بر و بگذارد و تا کند تا سرد شود
بیشاید سیماب گشتن است تا ند چنانکه نمیده دوباره پس آتش
کند و در دهان منافع نوشته از و آید و هر که سیماب گشتن
خورد پس منافع بنزد و بی آنکه می آتش کند حکیمان آنرا از نه

میتوانند کرد و آنرا حوزون شتاب و آن برهنی نیست که نشانی
نوع دیگر کشتن سیاب چهار سیاب یکتور و پوست مرغ
 خانگی خشک کرده و با ربایک بسایند و سیاب و سفال
 نارسیده اندازد و در زیر سیاب دورویه او رویه ماکور اندازد
 و سفال را بر آتش نهند اندک اندک سیریم بسوزد که آتش تنبیه
 و او رویه نیز اندک اندک میرخیزد باشد تا زمانی که سیاب خاکست
 شود و فرو آورد و وجه باید که قبول خوردن معصوم حاصل
فصل سییم در کشتن فولاد جهت خوردن ندارد
 سولش فولاد و در لبول بفرج باند چون دوروز و در تنبیه
 در سرایه خام و سرایه دیگر در سش نهاده و در پا چکند و یک
 بر زمین بکند و سرایه ماکور بر دی نهند و سفال را بر روی سرایه
 نهند و یک سبد و یک چاک چینی بر گرد آن بچینند و آتش
 ورزند چون سرد شود بیرون آرد و یک پاس دیگر بچیند
 با شیره صبر بکشد تا شیره بسیار درخورد و دیگر سرایه
 کند بطریق دیگر و بکند و بچیند و شیره کسوری و دیگر در شیره

اولا با آتش میند و چهارده نوبت بهمان طریق و شیر می کشند
دو بار آتش میند بعد هما لطیف و شیر به گره بعد و شیر به گره
چهار بار و شیر ز قوت و دیگر و شیر آگ و دیگر بتانند شیر در آب
تم کنند و دیگر شیر آن بتانند و فولاد و کور درین آب سق
بکشند و در شیر به سق و یکبار آتش میند چون درین دارو خفته
شود بعد خشک کنند و آن نماید و با جبر به پزد و قدری از آن
بشیر آب بریزد اگر آب بتانند فوالم ادا و اگر ضرور و در هر
گیت و دیگر شیر به سق که در آتش دید اگر درین فولاد کشند
چند سالم نوزاد آب مردم عی نماید حکیمان هر نوع زحمت را
فولاد کشند و بهن و لی بهر که فولاد کشند بخورد و او میند هر پنج
که در جوش بود و در و سیرند و او کسر و دقیق و بر قان
صیق النفس و قولنج را در کند و گرم شکم را بکشد و بکم
در کند و آب پشت افتد و رنگ سرخ گرداند و حکیم
بولی بار و او را از پرمیوه و نباتات اثر نماید و خفقان را
زایل کند و در و خفیه باز داند و سرخی دور کند و اگر زن

بگویند و آن مرد او مت کند موی سفید را سیاه گردانند
چهارم در کشتن مس جهت خوردن بسیار دمس منفی چند
و مانند اندونق تنک کند اگرست درم مس ده درم زرباک
و طبق سازد و ریزه کرده در بونه بند اگر طبقها دمس ده
بود و درم زینق در آرد و بمالد چون گریست با سیماس
کشته و سیماس کز می شده بعد مدتی از آن دارو
بونه کند و طبق کز گفته شده مدتی برو این دارو بدارند
باز در آرد بر روی فتح یعنی بونه و باز طبق و باز در آرد و بعد
سفالی بالای بونه بند اند صد پاچک در زمین بند
بونه بر بالای او بند نگاه دو صد پاچک یک بر بالای او بند
و آتش زنند چون سرد شود پیرون آرد و دمس از او بدارند
و باز اس کنند اینت مس کشته چنانکه فواید کشته را صحت
گفته شده همان منافع در مس کشته است و از نیز میسر منافع
کشته باید کرد و اگر میزدار نک کشته نکرد و حکیمان گویند
به بود مردار سنگ را آفتی کند و نیز آب شرب داخل کند

و اما در حال نشستن آن زبان خلط کرده و سر اینست و ده ده
 با چاک و زیر آن و ده عدد بالای آن نهند و آن آتش کشند
 و چون سرد شود ز کشته از آنجا بیرون آورند اینست صفت
 نذر و فواید و ابرک که در قلم آید **فصل پنجم** اگر ز روزی
 و لغت و فواید مخلوط کرده کشته کنند از هم بردارند و سر
 کشته نیز مثل کیمیا از ایشان و مثل سر و طلق مقبول
 و خاص بجان مثل طلق لغت و جمله راده روز در آب صبر
 کنند و بعد از ده روز مصل در آن مستعمل باشند و بسیار نفع
 در آن غنی شود و چون خشک شود لغت ده روز در بوم نهند
 و در صندل کینی و زیر و بالا بوم نهند و از چهار سو آتش
 کشند چون سرد شود بیرون آورده آتش کنند و در حق نهند
 به فوق همه از آن بهر نفع فضل خدا تعالی شفا یابد و این
 مثل کسی را حال نباشد بغیر بادش این که زرد خاک
 و سبز کیمیا از نبارد و خاص این در قلم نگذرد که مثل این دارد
 و غیر نیست در علم حکیمان چنین خبر داده **باب هشتم**

در ساختن مسخراتین جهت نکیته ناکینه که پای زیر بایستد
خرانه بادشایان بود و آن دو نوع است **فصل اول**
بیازد خراطین ترور و غن کو سفند آس کند و دو کبیر شیه و دو
تنگار و یکبیر بود و هر دو ز جوی کبر و یک زهره کا و در و کنند و بمالند
و نانی بزنند و در کوره بپاکنند تمام بدیند و چهارده باس
و انهای کاخ بس از آن بیرون آید بستانند و بشویند و بکیزند
سازند اگر سردار در دست بگردن تواند گردانید اگر ناپا ساز
ازین آتشهای سازند منافعه تمام دارد و خاصیت این کوثر
نوتان لیکن جوهریان می شناسند **فصل دوم**
نکینه و یک از آن نیکوتر بداند اگر زخمی که زکاب او بپاکنند
از آنجا بیرون آرند و در سبوی کنند و یک سبوی شیر کو سفند
او کنند و بر آتش نهند تا جمل بسوزد چون خاک سبز بپاکنند
کوکل حوز دنی و بوزن کوکل تنگار و یکبیر بازه تازه بوزن
تنگار بکنند و بشویند باین بار کنند و قدری بپاشند بپاشند
سن و روغن کاه و و تر پله و سود از هر باب ده درم و نه درم

۴۱
پسند با خاک چراطین با یکدیگر با سرکین کاو ضم کند و از آن صد پاره
سازند و خشک کنند بعد از آن گوی دراز بکشند و بر از چوب سبک
سب و بهو که آنرا دمان نیز گویند با چوب صیقل بکشند و آن
یک بر آن بدارند و از چوب سبک آنش درویند چون سرد شود
از چهار روز جمله که آنرا در آب بشویند و دانه‌ها چون آب بشود
رند و درون بکشند حاتم سازند **باب بیستم** در حکمت عین
سکندری و قهر و غریبی جهت آتش در قلع و شهر و شمار آن
از کبر از غریبه است و درین باب چهار فصل است **فصل**
صفت از عین اسکندری بدارند و قهقاری جروی و
سندور سی و طاق مکلف جروی و دروغری جروی بهر
یک و یکی از دین کنند سبز رنگ استوار باشد و قهقاری
و سرپوش و یک پیم از دین باشد چنانکه خوب است
بشوند و در عین بچند و بروی حکم استوار کنند و در تنور
بپزند و در شب باران که بر آرد و کوزه بسازد و یک شب و روز در آن
بپزند بعد از آن که در یک هفته بپزد بعد از آن سرش که بشاید و وقت

حاجت بکاربرد چنانکه گفته اگر دو درم ازین روغن بر کشتان
آن بسوزند هر چند که آب و خاک بدان ریخته شود
نشود و **یکم آنکه** چاره کشتن سازند چاره روان آن بود که
النار البر که میامیزند و اینور سنگی مالند و در آتش اندازند
بمیرد **فصل دوم** گرفتن روغن که حیت چغندر روغن
سکندری و عمل بدان کردن اسرار بزرگست یعنی که
فی بسیار که هنوز تر باشد روغن انداز او وصل وصل کنند
چنانکه روغن بخت اندازند بسیار چنانکه در آن روغن
سود و چنانکه روغن دور ایستاده باشد پس آنرا در
و شیشه را بگل حکمت گرفته باشند پس آنرا در
بهند در سوراخ حشر چنانکه درش از آن طرف حشر
بیرون آمده باشد بالا بود پس حشر را در گل گیرند و در
شیشه ظرفی بپند گرد و بر گردش بپند سخی چینه آتش اندازند
روغن فی خواهد چکیده جمع آوند بار و غنها که گفته شد بر
بود و الله اعلم **فصل سوم** چنانکه گفته اند که غلام را

دارا من که میان او خالی باشد مقدار دو سه درم از این روغن
میشت که در آن میان کنجد و سوراخی درین غلوه باشد چنانکه اگر
رگمان رعد نهد و فیل نیز درین سوراخ نهد و سوراخ رعد را
بپوشد روی بشهر آتش در فیل غلوه در آن و فیل رعد نهد
بعد رسیدن غلوه در آن قلع آتش در اندرون غلوه پاشد
باشد آنز و غلوه بر غلوه آلوده شود و در کبر و در شهر دشمنان
سوخه شود و نیز گفته در شیشه داروی هولی نیز از این روغن
می توان کرد که آتش دو آتش و الله اعلم **فصل چهارم** در شیشه
نیمین در شهر دشمنان بوی که اگر خواهند که آتش در شهر دشمنان
افکند یا در قلع یا در موضع بیاید بپارند موی سر زمان و
بره ایزه کند و نیز خاک نرم افکند و انگینه شامی بروی
نهد و بپارد بلور در آن نهند و دست و پا زدند و آفتاب
بروناید و آتش در کبر و اگر حراقت بافتاب نهد و هر طرف
بر روی حراقت باشد در آنجا افتد و بعد بیکر اگر میل آنچرخند
لوفه و پی می کند و سوزد و سوز جز و کوفه با آب میزد و گوگرد

خبر کرده داخل کند و در آفتاب بنهند و روی سوی خورشید
آتش خیزد در حال **باب بیست و هفتم** اندر ساختن کوکبها
جهت امسک که آنرا در دهن گیرند امسک شود تا از دهن
بیرون آید تا ترال شود و هفت نوع است و چهار عقده
بازده فصل **فصل اول** در بن کونک چهارند چهار کونک
در کبری انداخته و با شیر که از سحری بلیغ کنند چنانکه سفید نما
و سیاهی از او برود و بعد از آن یکدم مس را مسخ خوب که
میان سیاه مذکور استاده بجنب اند بعد از آن مسی
مذکور در جامه اندازد و بپزد و در چرخ که بیرون آید میان
چوب مذکور در آوند تا آنکه سیاه شود و تمام در جامه نما
و بیکد بعد غلوط سازند در جامه بار بسمان بندند و با سوز
بعد از آن هم من خاک نشود در سفالی اندازند و مقداره
و سه بار بریان کنند تا آنکه سفید فام نشود و بعد از آن یک
بندی کلی یعنی دمای کلی که کردن او در آب است مقدار
سه کل از باغ گرم است و آب شیشه که کردن او در آب است

چنانکه در دهن مندی نو کور در آمد و چست بنشیند و تا گشت بنشیند
 مقدار پنج نشستن انگشت در آن باشد بعد از آن بیارد و یک سبوی
 بمی بالا علیک بکشد و بمی فرود بی در و یک لک باشد و به پر کنند و یک
 بالو پر کنند و در مندی معمول اندازند که از دهن دور باشد و سرش
 وصل کنند چنانکه لک فرود باشد و در دهن هر دو را یکی
 بعد از آن مندی بخور بالای و یک بر اند چنانکه جانب دهن
 بلند باشد و بنشیند جانب دیگر آن نیاید فرود تا لک بر نشیند یک
 آوند بر اند بالای مندی که انگشت یک اندازند و بمی بالا سبوی
 وصل کنند و آتش سخت کنند چنانکه روغن نمک شود و یکدور آوند
 جمع شود تا تمام یکدور جمع شود و یک کشته و گوشت را در جامه ریخته
 بسته چنانکه فرو نشیند و آتش کنند چنانکه تمام در خور و بعد و روغن
 سیر تخم و هتوال کرده بمی روغن بکشد و در آوند بکشد و گوشت
 مذکور در آن اندازند و سر و تمام آتش آهسته کنند تا خور و گوشت
 چربی روغن بماند همان طریق یا طریق دیگر بخورند بعد از آن روغن
 سرچسب را روغن بکشد و هم برین طریق عمل کنند بعد از آن

و نیم سیرم خرمای بنهار اوغن بکشد بعدین طریق عمل است
 بعد است درم کال کته مایب آس کند و گوشت که در را بکشد و یک کشت
 خلوا که فته کرده بالا گوشت بکشد و در آب اندازند و مقدار چهار
 آتش کنند بعد از آن بیرون آرند مقدار پنج سیر به در خلوا
 کند و گوشت مذکور در آن اندازند تا تمام خورد و بعد مرتب شود
 خواهند که عمل کنند اگر نیست که هر مجلس صحبت کنند یکبار سیما
 خام گوشت را بجا اندازند بعد از آن گوشت مذکور در جامه باریک بکشد و
 ریسمن در کردن اندازند و در و دهن بگردانند و در هر مجلس
 فارغ نشود چون خلاصی خواهد از دهن آبکش و اگر از دهن
 بیرون آورند دل فارغ نشود چنانچه خلاصی از دهن ترشی در دهن
 کند فارغ شود و مجرب است **فصل دوم** در مشق گوشت بزی
 و یک که آسان از آن باشد بپزند سیما به درم و نیم اندازند
 و نیم سیر به درم بپزند تا تمام را بکشد و بعد از آن
 سیما در کمال اندازند و بعدین طریق خلوا سازند و سختی
 کرده روغن فزی در دست بماند و خلوا نیز بماند بعد از آن

خشت پنجه و کوبی در و بکشد و غلغل اندک و در آن گوشت اندازند و یک
روز آب پرک و پنجه بپزند و در آن کرماند و در آن بپزند و بپزند
نیم مرغ و صید آن نیمه جگر کرده بپزند و هفت سیر کاه
عیش در دماک اندازند و غلغل و در آن بپزند و در آن بپزند
چهار پارس آتش کند سرد یک حکم کرده از با مدت آفتاب
وقت تا با از شام تا با آفتاب بر آمدن آتش سخت کند اول
آنرا اندک بکشد از آن تا سه سوه بیرون آرند و کوه شده باشد
پارند یک کتوره شیر و غلغل و شیر اندازند چون شیر مذکور خود
باشد بیرون کنند و در جگر بپزند و در آن کنند تا در من
باشد است که شود چون بیرون آرند فارغ کرد و در جگر است
در شده است **فصل سیوم** صفت کوه که در در من گیرند
پارند کباب و دودی تازه و او را بگویند آنکه از آن بونه بگیرند و هم
در حالت تریسی بونه به باب مقدار است درم و اندر و آن گوشت
و هم از آن دودی کوفته برش مهر کنند چید آنکه بایست خشک
سود آنرا بکشد از آن چون خشک شده باشد یک نیمه در آورند

خارج بالا می کنند بعد از پخته را بگل حکمت گیرند و می کنند عام
در کل حکمت بگرفته و مقدور بگرفته بکنند تا نیک شود
بعد از آن آتش دم کنند قریب چند پاس آتش می کنند تا آنکه
بوی در دود می از اندرون سوخته شود و بگذارند تا آتش
سرد شود از آن محل بیرون بسماب بسته باشند تا شب
نقاری در دهن گیرند مساک آورد تا نوازند ترخی بخورد و خارج
نشود **فصل چهارم** در صفت گوشت و این بکرات از موش
پارند بپزای هفت شب روز در میان تیراز صبح می کنند
بعد از آن در صلابه اندازند با جنت چند و شیر کوراک روز
تمام سخن کامل کنند تا سیاهی شود و در پیش بپزند تا بماند
روشن و لطیف شده است بعد از آن بپزند شیر و دود می
خورد نه جز و شیر و سبزه بپزند و در صلابه اندازند تا بپزاید
آنک آنک می جیبانیده باشند تا آنکه بپزاید بپزاید
شود پس بپزند از دماش و آن را نیک بگویند و نمیز کنند
و بسیار بگویند تا چون سرشیم چسبیده شود و نمیزی است و او را

مثل گوی که و کنند میان او گوی بکند ازند بمقدار که سیاحت و غیره
در آن نیکو بعد از آن سرش هم از آن آرد مهری که گشت و یک رو
و یک روی دیگر یک هم از آن بماند و یک ازند تا نیکو خشک شود و تا
سنان بعد از آن باید که آرد ماش سطر و نما خشک شد و باید
در حکمت ملکی بکند و مل نیز سطر بلکه دوباره در کل حکمت بکند
هم از نما یک خشک کنند چون نیک خشک شود و گوی
با کشت قوی نهند و دیدند آنکه یا بنویسند و زود آرد و در آتش
زنند مرقیده شود و زینتی عقد شده باشد نیکو گویند و ان شاء
لله **فصل پنجم** گویند که جرب بنویسند که از نایلش کرده بپارند و یک
خلوص و آرد و بپارند و سوزنی سر و زینتی کنند تا سیاه
سود بعد از آن آب لیمون استوبند تا جلا دارد سفید شود
مانند ستاره بعد از آن بپارند و مرقه مرغ را آب رو بپارند
رگین سورخ کنند و مرقه مرقه جمل بکشد و پراکنند تا آنکه
مرقه خالی بماند که دایره از موم بپارند و سورخ مرقه را بکشد
و سیاحت مذکور در میان آن کنند تا در سورخ مرقه رود و پراکنند

نشد چون سیماب در پخته شود و موم را دور کند و هم از قدری روغن
پخته آن سوراخ مذکور را با بغاب پخته بکشد چون خشک شود
میپارند سیر و دانه کنند و لکه دارد چون پی سر و با اسهال و موم
دور کنند در آن کشت و بگویند چند روز چون مسکه شود و در
هر روز در موم و یا در پخته در موم اگر دماغش داخل کنند و بگویند
چون نمک کوفته باشند میپارند پخته مرغ مذکور را و مقدار
یک سب کار دارند این سر و دماغش بر و بکشد همه جاع عوارض میپارند
در آفتاب بکشد از زرد تا خشک شود و بعد از آن یکبار دیگر
بگویند و خشک کنند تا بغایت هفت هفت هفت هفت بکشد
و همراه نمک خشک کنند بعد از آن هفت هفت هفت هفت
ببهند و همراه نمک خشک کنند بعد از آن هفت هفت هفت
کند هم ببهند و نمک خشک کنند تا آنکه یکبار آهسته باریک
در میان آن بنهند و نیم من روغن تلخ در و یک بزرگ
کنند چنانکه در جوش بریزد و پس مهربانی جهت برپوش
و نمک میپارند در میان آن بنهند و آن عکس پخته

و حیاتی آن بیاورند چنانکه در آنکشت از نه و یکست بود
 بخش بخت کنند تا بهشت پاس تمام بعد از آن بگذرانند
 شود بیرون آورند و در روز از میوه دور کنند بسیار بیرون
 آورند و نور عقد شده باشد در خانه بند و سه روز در
 دین گیرند بعد از آن روز شب در میان آب سخته
 سر و اندازند عقد حاصل کرد دنیا و تو که شود **فصل ششم**
 در حب الرقیق که آنرا گویند خوانند که چون در مهن گیرند مسک
 بخت کنند و تلو اسه و خشکی مهن را سود و دیارند
 سیاه بکیر و زرسخ خالص بکیر و براده کرده با چای جع کنند
 و حب بند و در مهن بکیر و بعد از آن اگر دمیده گیرند
 بکیر و در مهن و برده بعد از آن سه روز در سه پاس او را
 بکیر و در مهن و حبه مدور را در شکم او بکند و بشویند و بخت
 حاجت در مهن که بنده جان شود که خوانند انس را **فصل هفتم**
 در حب الرقیق مع حبه النوریا این حجر را
 که چون در دین دارند نیک نافع آید و هر مزاج را بخت

شود و دفع تشنگی کند امساک را فایده قوی داند و اسلم
نیکوست جربست پازند زینتی یکج و حب سنگ بصری
و یکج و بصری را یکد ازند چون که اخه شود و رقی پندارد
و حب بندد و در خمیر گرفته بخورند ماکیان را بدیند تا نیم بدارند
ماکیان را بعد از آن بکشند و حب فکود بستانند بوقت
حاجت کار بندند در دهن گیرند نافع **فصل هشتم**
در حب الرنق و العقب چون در دهن گیرند قوت یاه
و امساک دهد صداع و تشنگی میرد و تشنگی نفس اسود دارد
دهن و کام خشک شدن نهد پازند سیما یکج و وزخ
دو جزو یکج و یکفصه سیما یکج و زخ و ده کده با سیما
هر سه را یکی کند با میوه خوب صلیبه بکشد و حب بندد و کین
سیاه را یا زخ سیاه را بخورند بعد از آن کین و یکج
بکشند و حبه ماکیان را از شکم بیرون آرند با آب سرد
بستوبند و وقت حاجت در دهن گیرند نفع است جربست
فصل نهم فی حب الرنق مع الاحیاء یخلفون آن را

پسندوی بسیار ساری خوانند که گویند در دهن و دندان منافع بسیار
رساند قوت باده قوی دهد و معده را گرم دارد و زود بهضم شود
و انواع قریش دفع کند یار و زبهرق و جزو قضا براده کرده و نیم آرد
و همین بکبره نیم جزو شکوفه رومی و انکی و جزو قشنگ
و همین و انکی جزو جمل را یکی کند و بساید در وقت سودن
انکی آب اندازند و می ساینند تا آب شود پس بپارند
چونست بخت در میان و می گوی کنند و در آن کوی قدری برک
و در می و از برک بپوشانند و سرش لعل چرب حکمت کرده
شکم کند و چون خشک کرد و از آنش هفت پت دهد و نیک
کن پس آن چوب را از آن کوی بیرون کنند و در آب سرد کنند
و در وقت حاجت در دهن گیرند مقصود حاصل شود و آن
سار الدنیا **فصل دهم** در صنوت حب و یک که نزل
و بر شود و العافا بنفرا بد بگردند و فرجاد و جزو قضا و قضا
سک بنی بکبر و همه را یکی بساید و بپزند پس با شیر ادرک
اصابع حبه کنند و بخورانی بوقت حاجت انزال در دهن

گیرند و وقت بپندارند فی عظیم و ارد **فصل اول** در حب الفاء
دار و مقربید و انزال و بر شود و نیم او مکن و اصل الفاء
و عاقر قریح و دوزخ و قنفل و دوزخ کجا کند و بسیارند و بعد و با
بشوند و حب کنند و بوهت حاجت در دهن گیرند و
عجیب و لذت غریب مشاهده کنند **فصل دوم** در حب
حب الریح مع الفقه ریح یکیز و فقه یکیز و جمع کند و مجزا
سفید را بپزد تا بخورد و یکیش بماند بعد از آن بپزد و یکیش
و کونک است مانند و مساک تمام و تشنگی را بپزد و **باب ششم**
هشتم علم سفید آب کاشوری و سداب و سیریش و
آب و کل مهود و کیف فصل اول و **فصل اول** بپزند و
در دماک سفالی بپزند و کف آهن بوی زنند و حاجت شود
و جلد سرب بعد از آن در سفالی نو کنند و سبب حکم بندند
و سبب زکات بپزند مثال بود پس در تپه و دماک کنند بپزند و زکات
سرب مکاس شود و خوشبوی بپزند و زکات و سرب زکات
بروی بپزند و بپزند او را بپزند تا همه سفید بپزد و دور

ت سفید عا بعد از آن هر کجا که خواهند کار فرمایند **فصل**

در عذیر سفید از ترکیب ارزیر بدین تفصیل است

بر کبر و دو رو پاک گرم کنند و سه درم مرب بعد از آن

سخت لغو بیاورند اندک اندک تا ناچه گردد و بعد از آن

سخت و هشت درم اجوان بیاورند و بسوزند پس بر آگ

سختی عدد و انداختن تا سوخته شود و بعد بگذارند تا نیک

شود و بپزند این سفید آب در مریها کار بردن یافته

در **فصل** سیوم نوع دیگر در ساختن سفید

در مری که بسیار جاده بکار آید آب زنند فعلی پاکیزه و یک جزو

در رو پاک کنند و با رو پاک بر سر او کنند و با تشنه نرم بپزند

در مری تا ج غایب بگذرد و در کوزه در آید و در آینه گران

بپزند چون بپزند سفید شده باشد و اگر هنوز سفید نشده

باشد خام باشد مکنوت و دیگر جای مذکور میهند و چون

بپزند تا در غایت سفید شود این نوع سفید آب در مری

در بدل است درم و یک بکار آید **باب** هفتم در صنعت

تخل بندی از زو سیم که مثل کل یا یمن و مکره باشد
و بعد و کفصل است اول باید و لفرقه خالص و آن از و
بنایت تنک کند بعد قالبی تنک کرده بسیار در
یا کانت نقش کند و نقش بدین طریق پس آن لفرقه
ساک بر روی این قالب بند و قدری دهنه بر بالا لفرقه
تنک کرده بگویند نقش در لفرقه و طایفه تنک کرده
بسیار جمع بعد از آن بمقراض بر دخی که نقش که و
اصول جدا کنند و چون تمام چیده شود بر هر یکی هم در
و طلا یکی کو چاک بسازند همسایت پای کل
درین قدر بدین نوع آنگاه برین طایفه و کل چیده و زر که آنرا
تا وصل کنند مثل کل یا یمن باشد پس از تنک
سوراج کنند بعد تمام بوی لطیف دهد این بعضی زر
باشد و بعضی لفرقه چون مرتب شود پاریز تارین
ابریشم باریک بر بالا سوزنی پهلوی پهلوی بچند
سوزن از میل تار چیده و بکشند آن تار که بر آن تمام

بر دو دست تار بکشد و بکشد و تمام کشوده خواهد شد
 نذر آن بود که اگر شتی در میان آن بر کشد و اردو
 شد بلکه استیام نیست که بکشد در میان نمی گفته شد و بر بند که
 بت عنبر و مشک که یکی را بر کرده اند استوار خواهد شد پس
 بای آن تار بکشد و از کل متحرک خواهد شد و لرزان پس هم
 رفت بر کپا بشتا سیت برک مو کرده چند چنانکه ناله های بار بار
 زد و در می باشد و نیز لکاز مصفی و روحن مکان رنگ لجه
 با نخچه کند و ساچها از نفقه بسازند و بر بالای آن ساجها
 کلها بچینه کنند که استوار باشد و یک شاخ از میان و بالا رود
 این شسته خالی کند چنانکه اگر در میان طشت آب باشد
 بر کشند و در شاخ بار بچیده و بالا رود و از سر درخت فرو
 ریزند چنانکه بر کل آب ریزان شود باید که بعضی کلها عتیقه
 سخت درست کند و شاخ و بار و پنج این نهال برین طریق
 بیکه آب از میان این شاخ به چند خود بخود بالا رود
 از دهن این شاخ بیرون آید و باز در حوض رود و باز بالا رود

و متصل برین قاعده نهال نهاده باشد متحرک و ثمران و چون
آینده بود پوی از و آید و این طرح مغرب است هر چند کل
دیده بوی بهتر نماید **باب سی** در صنعت چنانچه کتاب
از کاغذ برداشتن و قلم لغاشی ساعتی و صبر است
و دوده گرفتن و کاغذ را سبک کردن که مثل بعد از
رنگها جهت نوشتن ده فصل است و فصل اول
دار و دادن که کاغذ بعد از آن شود و شش نکتته که
اعنی و با نمک میمالند و آب میپوشند تا سفید و در آن
و طعم نمک از او برود و اگر قدری آب در و کشا کنند
بهند تا نرم گردد چنانکه با انگشت بیالند حل شود پس در آن
کنند و آب میسایند و آنچه نرم میشود در ظرف پاکیزه
تا جمعه جمع شود و آنکه بیالند و در نمک کنند و با انگشت نرم
چون شانه و چوبی میچینانند تا غلیظ شود و آنکه نهاده
شود بعد از آن کاغذ بمالد و کرباس دیگر را آفتاب بکشد
کاغذ از بالای آن افکند تا خشک شود و آنکه اندک بر خیزد

یسی لطیف باشد و دیگر از هر رنگ که خواهند در میان
 و از و کنند کاغذ رنگین نیکو آید و کسی از لعل او می فرقی نماند
 و فصل سیزدهم در معنی قلم و روغن از کاغذ برداشتن
 اینست که قلم سفید را منقش سازند بپارند زهره کاو با کل
 اگر آن بهم بماند و پس قلم را منقش کنند چنانکه خواهند بدین
 ماکل و زهره چون خشک شود و گوگرد کسرخ را بر آن منقش
 نمایند و پس شود و بعد قلم را بر آن گوگرد دارند تا رنگ کمیند
 و حرا هم بر آن کشته تا رنگ سبز گردد و با منقش هر چه باشد
 عن از کاغذ که چرب شده باشد بپارند آنکس آب
 سیده نرم بسازند و با آن منقش کنند که هر وقت ریخته باشد
 در و آینه را بر او باشند و کاغذ دیگر نیز بر آن کاغذ که
 پاشیده است بنهند و بگذارند تا بجلد روغن در او بر آید
 آن بود که اول بود فصل سیوم در صنوف مرکبات قوی
 متعمر که مایه قلم است سبط لوزان نوشت و در غایت روشن
 این را باشد بپارند دوده لفظ و با دوده کتان و امثال و

صمغ بمی خالص چار مثقال و مار قشیش سوخته پنج مثقال
و دو مثقال جملہ را بسایند دوده و نمک و روغن کبر
رو باشد در او را حباب کند و بگویند باید در پختن
و بپاش میان حروف پیدا شود و خوش آید ناز
طریقش آنست که یک الکانه بدوزند پس دوده را
نذکور کنند و یک را در میان خمیر کنند و ضمیر باید که
کرم نباشد و سخت نیز نباشد بلکه موازنه باید که
کنند غلیظ باشد با آتش بجایند که دوده ناچرخد و در
در دکان چار در تنور سبزند با دوشمرب آب الکانه
خاکستر کرم دفن کنند تا آتش بجوشد بلکه خمیر نیز سوخته
از آن بردارد و بگویند تا سرد شود و دیگر مار قشیش را
نیز از آن تا سوخته گردد و بردارند و سرد کنند و دوده را
با دل کنند و نیم روز محق کنند و صمغ را در آب تر کنند
سازد و پیژده درم صمغ صد درم آب باید کرد و بعد
آب بکنند که دوده درو سرشته شود بگویند تا نیم روز

در آن افکند نیز و زد دیگر بگوید و اجزای دیگر در آن
 نیز و زد دیگر بگوید و اندک اندک جرم مخلول در آن
 هم آب صمغ بکار برده باشند نیز و زد دیگر اجزای دیگر
 است مانند برک مورد یا برک حنا صمغ و در آب کنند
 آن نرم شود بعد از آن و با تکه کنند و پوشانند یک ساعت
 می آید پس بگوید بکند از آن تا خوب سرد شود بعد
 این و صاف روراد و طرف دیگر کند و اندک اندک
 و آن بر سر اجزای مسحق بریزند تا تمام شود آب مورد
 در فشق روان شده باشد بردارند در طرف دیگر
 بادر سینه بکار برند اگر در فشق روان باشد قدری زه
 زک اندک بر سر آن کنند و حق کنند و تعلیم خبر
 در میان روان شود چون معلوم شد که تنگ
 است بر طرف دیگر یا مسینه حکم بندد چنانکه

مرد این است

با سکه کتاب او و آب را میزند با براد باید که سیاه شود
از خود نرود و پیرا کنده نشود و پیرا نرود و سیاه شود
و چو شاست نرم تا بقوام آید بعد درم از لیمو ترش
کوی بندد و چون آب باز هم سر کرده و در آن حل کند
بعد پنجاه درم صمغ عربی جو شانه و دست درم و در
در آن کشت و بسایند و آب صمغ حل کنند و در آن
ریزند و در آن کشت و در آن کشت و در آن کشت
کشت بعد از آن که بار بندد و رعایت خوبی بود و در آن
آسان و خوش بکشد و مار زوی سبز چندانکه خواهد و در آن
کشد و در آن کشت و در آن کشت و در آن کشت
که از کاغذ نگیرد و اگر بگذرد بگذرد و تا سبز شود و در آن
از سر او بگیرند و قطره قطره آب را که در آن کشت
میچکانند تا آب سبز شود و چو کبی می چکانند تا سبز
شود بعد اگر آب سبز را که از آن کشت تا به کرد و در
از آن کشت و در آن کشت و در آن کشت و در آن کشت

کوتان و دو چرخ اندان کند و فیکه سبک است و بکند خمره بزرگ
روی وی کشاده چرخ اندان در آن خمره نهند چنانکه بر
چرخ اندان بماند نهاده بماند و کون خمره شوران بود
و خمره دیگر بر آن سوراخ گرداند و سر فرو در خمره
بالا بماند و یک بار روز بکند آرد تا دوده از آن سوراخ
از خمره بالا بگیرد پس از آن به مرغ فرو گیرد دوده که حاصل
سند و بماند و در طاس برنجی کند قطره قطره آب صمغ عربی
در وی میریزند و بدست مالند تا حمیه شود و بسیار بمالند
و صمغ می افزایند آنکه سبک شود و بگیرد و آن دوده در وی
بماند نهند تا خشک شود و چنانکه بطا قریس فرو گیرد و هرگاه
که حاجت افتد در گوش مایه باب صمغ بپوشد و لبار
بریزد هر چنانکه خواهد آرد و ده بگیرد و در صمغ عربی در و کین
چهار درم ملا و ده درم نیم درم از آن سیاحتش از این هر کسین فرو
نهند **در کسب لطیف شتی** دما روی سفید را خور
کند و سی رطل آفتاب دودی بوی نیم سیر و نیم سیر بپوشد

تا با تش نیم آید پس میالایند و را کنند تا سرد شود از آتش
 در وی بریزند و صلابه کند چنانکه در هر سیر نیم آب یکدم صغ
 عربی کوفته پندار و تا روشن شود بجهه یکبار بریزند **فصل**
ششم در صفت مرکب مهبوش خوش بازو چهار یکی ده
 عربی چهار درم و دوده ده مثقال و رغن آن و انگلی سنگ آید
 و پسندیده **فصل هفتم** بستاند بازو چند آنکه خواهد و
 بم سنگ زو هشت بار و روی بمی جوشاند تا چهار کباب
 آید آنگاه فرو گیرند و میالایند و از آج سنج بازده شود و روی
 افکنده سائیده پس او را روز چند در آفتاب بماند تا
 شود و پاکیزه گردد و خواهد که روشن شود صغ عربی آید
 یکبار بریزند نهایت نیکو آید **فصل هشتم** در صفت مرکب
 ساعتی نیکو سیر بازو بستاند و فرو گویند و پنج رنگ گوشت
 مایوی بامیزند و مقدار یک پل بریزند و بکوه چنانست قروح
 شود آنگاه میالایند در ظرف آینه کنند و یکبار بریزند **فصل**
 صدف است و شش دانگ و در دمای کشته از نس و بر آتش نیم

بریان کنند تا سیاه شود و بکند از نذ تا بسوزد و آنگاه خورند
 و قدری آب در می ریزند و بپوشانند و آنگاه بیالایند و
 و در می زانک بر روی افکنند و در شینه افکنند و بکار برند و غده که
 روی سبزی سوراخ بکند و در دوا آرد و آب آغازند
 و آبش بار روز بکند از نذ و بپوشانند تا شش جز و باز آید بکند
 صمغ عربی بکند و آغازند چنانکه آنرا ضم کنند آنگاه صافی کنند
 بر دوا آب را بیالایند و چون سرد شود بهم آغازند چنانکه
 یکمقرنگ کرد و باز بیالایند و بوقت حاجت باید دو
 بیالایند و بیامیزند و صلا بکنند بغایت تنگ آن **فصل**
 لغده که در آمیختن زنگار و زرنج و شکوف جهت کفای
 اول در آمیختن زنگار را در بوقایه بار یک و فرو برند و
 سکه مکن و قطره سر که سپید با آب لبموردی ریزند و
 آنکشت بمالند تا تنگ سرشته شود و آنکه قدری صمغ
 عربی کوفته نیمه در می زانکند و بکار برند و غده که نمک
 زرنج صمغ عربی تنگ صلا بکنند و آنکه نمک شود

سکوره کند و آب صمغ میمالند تا آئینه شود پس بر آفتاب
بند تا خشک شود و بار دیگر بصمغ بمالند بکار ریزند و بخار
آئینه شکر ف او اصلاحیه کنند و نیک بسایند و در کاس
چینی کنند و آب بر سر ریزند و بشوایند بعد از آن آب
از او بریزند و باز آب صمغ کنند تا نیک از آب بریزند
و باز آب و قدر آب لیمو ریزد کنند و بگذارند تا در آب لیمو
خشک شود بعد از آن بوقایه از او آله بزنند و در سکوره
چینی کنند و آب صمغ عربی بپوشند و بکار ریزند و رعایت
خوبی آید **باب سی و یکم** در صنعت الکتاب که چون نویسد
بپدا شود و چون بر آتش بر نش بر نش پیرا شود و چند انواع است در
یک فصل اگر از آب مارو و پاز و ز چوب و نیل و مس و کبر
یعنی سباجی از هر یک جزوی جمع بمان نویسد پدید آید و
چون تاب بر آید خطی سیاه و لطیف پدید آید و اگر آب
تنها نویسد و با آتش بر نش پیرا شود اگر کاغذ آبی و صورت
و شب بمانی نویسد یا با آله یا با نیل پیرا شود پدید آید

و اگر بنویسند پدید آید و چون بر آتش برسد پدید آید و اگر بآب
چشم کوبیده بپاشند بر روز پدید آید و شب توان خواند
چنانکه در روز و اگر سحر جنتی سه روز در آب تن کنند پدید آید
آب زهر چهل طیف نر بر آید **باب ششم و دوم در صفت**
و نیل و کار و ساحل و لاجوردی و سبز و سرخ و زرد و
فکاهی که از سنگ پاره قدیمی متولد شاست و حق
موان کرد آن دو فصل است فصل اول پاره
صدف سنگ یعنی سفید پاره و او نرود و کوبند و پاره
صلای کنند و بشویند و خشک کنند و هزده ورم و دو ورم
شکوف صلایه کرده زرد آب گرفته اضافه کنند و با یکدیگر
پاییزند و صلایه کنند و قدری صدف عروسک بر آید
و این چنانکه ورقه های یکدیگر فرو ریزند مانند برگ
درین صدف قدیمی و آن سنگ و شکوف و شکوف
و این شکوف و شکوف که اولی که از روز و پدید آید و
در سنگها و صلایه آن بسیار آید و این شکوف و شکوف

از هر یک باشد اگر این یعنی مقبول بود بهتر باشد و در میان
 میان قلم کا و نهند و سر خود او را با درماش گیرند و یکی
 بر آب کنند چنانکه نه و یک بر آب باشد و مقدار چهار انگشت
 پنبه وانه بر سر آن کنند و این قلمها را که در او را بالابنه
 در نه بهاروی میکید گیرند و بر پوشش بر سر نهند و از صبح تا
 وقت سه سه پاس آتش کجری کنند و سحاح و نه روز
 و نه درم بعد از سه پاس دست باز دارند و سه روز
 و چو سایه خشک کنند بعد پرون آرند و کجج اصول آورند
 بعد از آن در خلطه پنبه دانه کنند و چند عدد و از این دست
 در میان پنبه دانه افکند و هر دست مالند تا جلا گردد
 و نورانی شود و رنگی سپید شود و چو که غرض میراث شود
 که چه جوهر است و صدف ریزد و در و مانند زعفران
 کار در وقت اند قلمی تراش باید بستاند اعلی کرده
فصل دوم در صنوف و یکی غیر مکرر که در نوشته کار عمل
 کتبه و انجمن باشد که کار بر این است نوایر رنگ طوطی

و در این سنگ و سه درم زنگار مکتفا گفتند به
درم ریزه صدف اگر زد خواهند ده درم این و سه درم
زنجیر زد که نیکو صدایه باشد و اگر لاچوردی خواهند چهار
پل بالاچورد در شش رایه اول و دو درم ریزه صدف
عروس با پیمان بنیر میزند و پنج جلا دادن بهما لطیفی که
گفته شد دیگر جنس که از این ولد خواهند نو آن است
چنان کینوی بود و آن هنر و غریبه است که به کس این نواز
کار نیست و عمل استادان با کار است و السلام
تب سنی و سیوم و عجیبها که خداوند آن غایب مثل الکه
در دست گیرند غایب نماید و آتش در دست گیرند در
دست و در جلا میزند و در چراغها و شمعها و صغها
غیر که در جنس از انواع و کما فصل است **فصل اول** در
الکه چینی در دست گیرند غایب شود چارده طاق
و اگر از این نواز و شمع و در میان خیر کرد و طاق
بگذارد و زایل از این کین هر طاق که گذارد و دست بگذارد

هر کاری که در دست گیرند چنان نماید که غلبه نماید
و این غریبه است فصل دوم مامق از انار من ا
احرق نوعی که آتش بسوزاند و دست و اندام بمالند
کافور حل کرده و آب نوسا و بهیم اندام خود بمالند چنانکه
نمیند و بگردانند خشک شود هر چند که آتش بزرگ بود
در آن روز بسوزند و این نیز غریبه است نوع دیگر از آن
عجیب تر باشد طلق حل کرده و نوسا در بر آن بشویند
یکبار خشک کنند و بپارند و نوسا و بهیم اندام
خود بمالند و چراغ دارند تا در گیرند و دست را از آن نهند
و باز در حال در گیرند عجیب است نوع دیگر طلق
خلول و بسره که بپارند و در دهن گردانند و خرجه کنند
انگشت آتش گرفته در دهن سوزان و بیرون درون
و در آب اندازند آب بپزند و اگر کسی انگشت در دهن
او کند و انگشت او بسوزد و او را در دهن گردانند
بکند و در **فصل پنجم** در غریبه های چراغ که هر کس

[illegible]

در مجلس در آرد چراغ بر افروزند چه و چه
نوعیکه اگر خواهند چراغی بر افروزند خانه پر آب نماید بگرد
خرچیک در روغن زیتون بوشانند و در قیل کنند
چراغ بر افروزند خانه همچنان نماید که پر آب است نوعیکه
اگر خواهند که بیدست چراغ روشن شود و بپارند سوخته
کو کرد و بجز و مرد و را بگویند و میامیند و خبر کنند تا چون
فتیله شود بدهد چراغدان بر از روغن کنند و فتیله بسوز
و در او را بلندند و این فتیله که از زبان و گوگرد و کبر
بندید کنند و بنوی آرد گوگرد بر یکدیگر بندند و کبر
بود بر فتیله چراغ نقشه کنند و چون آتش رشتند بندند
از آن فتیله آتش گیرند و بالا آورده و در آن چراغ رسد
آتش را کس میزند تا زمانی که چراغ روشن شود و این میزند
عجایب است **فصل چهارم** در عقیده بازتاب و عیبار
عجایب غیر که در سبب بازتاب مرغ و او را در آب
بعثت رشتند و بعد از آن در موم گیرند و بار و نقره بر نقش کنند

سبب کند چنانچه از آن بر آید و پاک کنند از موم آنچه نقش
بشد سفید بود و باقی سرخ و لطیف اگر آینه را بر و غنچه
کنند و بر آتش دارند مانند شمع بسوزد و شعبه با زنی بیاورد
که در فارسی خرد و بسایند و آن را با لفظ سفید بپوشند
چون کنند و از وی غلولها سازند بر مثال مار فکند دارند تا خشک
شود و با خود دارند هر گاه که لعب نمایند آن غلولگاه
چون گاه پیشتر شود و بپزد تا خشک شود پس بپزند طینی
و غلولها در آن ریزند و سوزن و زاج کنند و در غلول فرو برند
تا شمع روشن گردد و بر سر آب روان شود شعبه دیگر
یعنی سولید و طرف خانه و صورت و مرغ بر منقاری
قدری نوبست که در منقاری دیگر قدری که کرد فارسی گاه
خوبند که شامانچه را میگیرند و بدین بکشد نوع دارد که گویند
است خرد و چون بر منقار مرغ درند که در منقار و گویند
است روشن و گویند که این شعبه و نماید روشن شود
و با بکشتن توکن کرد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد

و در اوقات شنبه راه هوا گیر و در هر روز که در این وقت
عجیب است **فصل پنجم** اندر صفتها عجیب و برهمنه
اگر خواهند که ماهی را بی دام بگیرند باید تان و زرد در زهره کا
بنیالایند و در آب ریزند هر ماهی که از آن تان بخورد و از
کرم و ببرد آب آید بگیرند اگر خواهند بی دام مرغ بگیرند
کندم را کج افکنند مرغ از آن کندم بخورد و بهوش آید اگر
با گوشت سفید بوشاند همان نایت کند و اگر خواهند که مرغ
باز آید سر آن در دهن که نه بوش باز آید **فصل ششم**
صفتها که مرغ بدست گشته ستون بگیرند مرغی را و مرغی را و مرغی
را و بگیرند و در خانه خالی کاروی در زمین فرو کنند چنانکه کار
بالا بود مرغ رفت کند مرغ خلق شود و در این کار و در
و چهارم صفت سر لیم از هر که آنرا جوهر الصانع گویند و در
لیقه فصل است بسیار غریبه تازه چنانکه خواهند و در کار
تنک بدر از می پرند تا آنها و هر چند پاک تر بپرند
از این چیز و بگویند آن را یک غنچه بر سرش کنند تا همه بر سرش

مجموعه

سبب این چیز بود و بی آبک و در جای هوای خشک بن
هواره برسدش نمیداده روز در آفتاب پس از آن آبک
بشویند و پاک کنند و با نمک حور دنی نیمه باز پیمان ترتیب
لجیف چنان با همک کردند و زیر سنگ نهادند و هفت روز
و یکروز بگذارند تا بپسیدی و چربی او برود و آنچه سرفی در وی
بود بکشد و چربی و سرفی در وی نماند پس در آفتاب
نهند تا نمک خشک شود و اگر در آفتاب چربی باز
بر وی آورد در دو پاک کنند و باز نمک در وی اندازند و
بگویند تا چربی که مانده باشد برود و همه بر روی آب
انکه بپاوه بنشیند و در آن آب بپزد و از آن تا بجای که که جوشش
چربی سرفی نماند و نمک پس آب بریزند و دیگر تا چربی دور
کنند و بگویند تا نمک پس کنند که چربی سرفی اندر و نمک مانده باشد
و نگاه بخت کمال بود پس خود بسایند مانند سرفی
و برینند کنند و اگر کرد و غبار نگاه دارد چون خواهد که کار
فرمایند بستان سپیده تخم مرغ و کوبیده دیگر کند و بپوشد

تا کف بر آید و بگذاردند پس باید از رویش بپاشند و بگویند
کرد و دوباره زرد فام باشد بر تنک مروارید پس این آب
بر گیرند قطره قطره درین میچکانند و عیسایند در صلابه تا
النگاه که این آب بیضه با سنگ زبر برین محسوس و نکند در
که سنگ از تنک بر خیزد که چری مکر و بغایت حکم و
سختی و چون خواهند که جاری شود و ریونده کرد و آب
آبک بگیرند و قطره قطره میچکانند تا ریونده شود و این
در ششم باشد که آب و آتش بروی کار کنند باید که چنان
آبک کرده بروی آن کنند در آن ساعت که بکار برند چون
بکار برند چون بکشایند پاره نماید چون خشک شود و بگوید
با رحل نوزان کرد مانند سنگ باشد و هر چه بروی کار
کنند و این را در ششم نیز گویند و بسی کار ازین است
راست عقل نماید و حریت **باز پس** و در ششم
بر ششم که در باران بر نماید و اگر بگوید از آب باشد و
فصل است مفضل ماول بپارند در ششم مایه بگوید و غرض

نیم یک در نیم یک و نیم اول سر لیم مایه در آب
آتش بکند و صاف کنند و از آن روغن کمان باو
بیا میرند چون یک آب شوند سر لیم نیز بطریق گفته شد
بسیفید و میوه و آب و آب شکر و اند چون جاری شود
با این آدویه که گفته شد بیا میرند و صلابه کنند و هر چند روند
تر بر تیر و با حاتم بندی و آنچه خوانند بآن بمیانند و در میان
هر تیر از هر طرف این دار و مالند و در آفتاب بند خنک
شود و هر تیر و تیرند و دانه جا بر نیاید و این طریق از رو
باشد که در غایت حکمی و خوبی و در آب خراش نکرد و
بر بر نیاید **باب سی و هشتم** اندر ساختن شبا که بزرگ
چنانند که پیل را از دهر و بوی مشک از وی آید شهر
الغوب کوی مثل نارنج و اندر دانه ای کند و بر هر طرف شود
که از این تیر و بر سورانی یک سبوی بر لیم چنانند و هر که
از قدری مشک و عنبر نمک کند و بعد از آن کوی را بخت
کند و روغن و هر جوان را و را بوی کند و بوی مشک و عنبر

و بد چون میل او از کشف **فصل اول** در کشف طوسی
از کاغذ که بیا به جاده کار آید بپارند کاغذ خطای و او داده
که در باب عطیه الکتاب بگوید و گفته شد بپارند روغن کمان
و مشکوف مصفا و نگار مصفا رنج صافی بپارند میل سراب
اول و از هر رنگ که خواهند از این رنگها شکو صلابه کنند و از آن
روغن کمان که نیک باشد دیگر صلابه چنانکه در پیش
روغن و درم بود و چون نیک شده باشد از آن
کاغذ را داده خطای بر تخته بکشند از این روغن
بگیرند نیک در او بمالد و در آفتاب بگذارد تا نیک
شود آنکه کیبار دیگر هم از این روغن رنگین بمالد در آفتاب
بمالند روغن اول که مالیده و از آن درم چهارم و بری غده
منقش خواهند شد آنکه این طوسی باشد و غایت
قوی برای بی نظیر باشد همه جالین طوسی بپارند
و از این در رنگ مالیده و چون از کفار کنند نشود
و از رنج کند و شود در میل کنند و چو روی شود از شکو

سرخ کرد و در کاسی با روغن میامیزد و بر کاغذ بمالند و طی
بها تطبیق کرد و در بزک داندن باید که از گرد خاک نگاه
دارند **باب سی و هفتم** در صفت ساختن بروج و مشقی
و ساختن سیماب و بند کردن سیماب و حل کردن طلای
و ساختن میل سرمد که بآن در چشم کشند از جوهر الیهی
و کل احمدی و ساختن آب فاروق در هفت فصل
فصل اول در ساختن بروج و مشقی بلامثال میارند کاس
چند لکه خواهند که دنگ کنند و ریزه ریزه سازند
یعنی در می چند ریزه بند پس میارند ربع نی سس سنگ
بسی و خور و بسیار بجهه او را بدو شتاب میوزنایاب
فصل دوم در آب کرده بشنند و مانند آن غرض سازند
و بر سیماب آب نارسیده بند و در زیر سفلی کشش کنند
چند که پس از سیاه بشود و چون کرد و پس بار دیگر
از سفال بگریزند و بسیارند و مانند توپا بگریزند و در
توپا اندازند و هم از این بجا میارند و در کاس میارند

نجاس ریزه در بونته مشک کند پس این سرفه را بجا
بالارمس چنین تمام بونه پیر شود و هم برین منوال بجه
در بونه بپزند و بجل حکمت بپزند و در آفتاب بپزند تا
خشک شود بوجه در کوزه بپزند و با نکت بسیار و بجا
بر زک بد مندی ساعت تمام چند انکه این چهره نجاس
که اخذ کرد و بوجه بیرون آرند و سرد کنند و بوقین صفت
حق تعالی است و مستحق باشد بزرگ تبار موهبی برابر بقیه
و به نیز و هم برین بود این برج هر چه خواهد از طشت و
طاش و طس و طبق بسازد و هر روز زنگ زیاده برارد
و این برج را مردی و مستحق تواند **فصل دوم** در غایت
سیماب و این امر از عریب است بدانکه این عمل
و دسوار است و از حکما و اوایل کسی نگرفته است
و در یوسف است و این فیه که بالذبح غنوم آورده بود
چون بساخل میایستاخت افتاد و تا بشهری رسید
گویند حکمت حکمی بر و معروف موهب سید تاج

خدمت از بهر آنکه و او را همیشه درین مشغول
و بعد از این در حیل دیگر در مقابل این عمل دیگر مبادله کرده شد
تا حقیقت این روشن شده هر که این را بخواند بر خود کس
بکشد و این عمل را عذر ندارد و همیشه نکند که این است لطیف
است پیارند و در هر محل که باب صافی حل کرده باشد
پس هر دو را در جای کند و آب ساجی بر سرش ریزند و بعد
سایند تا بهر که میامیزد و اخراج کرد پس در کرباسی سطر
اندازند و بزنند و بگویند تمام بشاید تا صاف بیرون آید
و بگویند حق تعالی زین صاف روشن و نورانی بود
پس عمل که خواستند آن کرد که از معدنی فرق نتوان کرد
و هر چه در آن آورده باشند منور کرد **فصل**
صفتی که در کار ضرورت شود و انواع بود
یکی است که باریک انداخته فریاد میزنند که زین است
بماند و درین بمانند و در آن میرون آید تا از آن جدا کند و در کار
کنند و او را در هر روز بزنند و بگویند که این است که بماند

جمع کنند و در کوزه کنند گاه کاسه کوچکی بکوزه کران پاک
خام آن کوزه سر گرفته گیرند سه روز این طلق مانند سفید
از صلابه و در شیشه کنند و سرش مهر کنند و بیست هفت
در جاه حل که گفته شد بنده بطریق که هر سه روز زایل باشد
کنند بعد از بیست هفت روز بیرون آرند در کوزه قجاج
کنند و سرش بجاغوز گیرند در جگر آهن در زه بندند و از شوی
حبایک بیا و نیزند یک شب تا صبح بیرون بفرمان حضرت
عزت جل جلاله چینی در میان قجاج بود مانند شیر سفید
روشن و صاف از شبام و ورق نوزان گردد هر جا که
طلق حل کرده رفته از این کار فرمایند **فصل چهارم**
طلق ورق کرده بیست و درم شیر کا و زرد که گوییم بخوبی
چندان بجایند که حل شود خشک کنند طلق مانند حل شد
باز در حل بند هر جا که خوانند بجاغوز بندند **فصل پنجم**
ساختن طلائی از جوهر نقره سازند که هر کس صبح بخورد
آن در چشم کشد هرگز در و نکند تمام علمها چشم بر او بیاید

سنگ به یکدیگر و همان مقدار تخته که از دایره
 برود در یک انتقال نهد با تیش بریان کند چنانکه بسوزد
 چون سرد شود از آتش بیرون آرند و کنش و دم مسکه کاو
 و شکر هم به خالص نهند و بمالند و یک بونه نهند و
 شش چنان پیوستند که دو در آن بیرون نرود و باس
 بند بوده دنان بونه کشاده کنند و سه دکره بکشند و
 آن کنند آنچه جدا شود برگیرند و باز همین طریق اول کنند
 چون یکدوم مرتبه جدا برینوع جمع شود هر که آنرا در دم در چشم
 کشد هرگز نار یک چشم نشود و در چشم نکند نورانی گردد
 فصل ششم صفت کل اجواب هر سلیمانی میارند فیروزه
 و و متقال یاقوت رمانی لعل به خشتانی و و متقال مروارید
 سفید سبز و و متقال اقلیمیا نرود و و متقال اقلیمیا نرود
 و و متقال یاقوت فیروزه و و متقال بدست و و متقال
 عقیق مینی و و متقال دهنه قرمزی و و متقال مصری و و متقال
 اول دهنه قرمزی را و و متقال انار ترش است در زیر دروه

کنند و در آردی دیگر را به دست روز و آب باران به
برورده کنند و خشک کنند و بسایند بکار برند
این بگفتن نباید و کس دیگر بخیر باد شاه راست و آب
کرد و نم به دست **فصل هفتم** در صنعت تیر اندازی تیر
فاروق پزند بماند که آنرا سوره دو دانه و کوبند و در آن
قدری زنجیر و یعنی پیگیری اعلا و ربع سوره نو سار بگانی
این بر سکه دارد و را به یکدیگر بسایند و در قریع انسق مضمون
شد تیر آب از وی چکه که اگر کار دی در و فرو بردند که آنرا
شود و در دست نماید اما چنان باشد که دو
پس آتش محصل بکند در میان یکپاس فرج گرم شد
منج شود آنکه انسق به آب بکین کرد چون فرج سینه
شد انسق بهند از فرج و دوی پیدا کرد و از سینه سینه
شود و با یک انسق را بکند از آن که آن در و پیچید بود و تیر آب
چون سیر شود فرو بردند و از آن بسیار دارد اگر کسی
بکارت بایستد و می باشد تیر آب و می باشد که دیگر

بماند کل و منع شود اگر جراحت نشود بموت روغن زرد
که دیگر هر چه خواست که بگذارد تا محل شود و نیز گفته اند اگر به
نیمه نفر روی آن کنند که اخنه شود و هر دو نعل را اما جا
بین و سوار است و اگر در کسوت بهمانند نافع آید و در
سر نافع آید **باب سی و هشتم** در زناک کردن یا فوت سفید
که دل شود و قیمت یا فوت را اصلی گیرند که فصل است
فصل اول قلعیت و زراک سیاه قلعقار و قلعقلس
بر سر فولاد بود هم الا خون یعنی خون سیاه و شان از
هر یک جزوی و از پوست بهاز تلخ جزوی جمله را بس که
و لول صیان بکشد بهار و چون خشک شود آنکه شسته
بیکل گرفته کنند و شسته دیگر بر سر او کنند و شسته زمین
باید که در شیشه زمین شود آنکه در زیر کنند تا محل شود و هر دو
در نیمه نیمه در روغن سرخ شود و مانند خون بکوبند یا فوت
سفید را بستانند و در شیشه بکوبند که در کل گرفته شود بکشد
و این سرخ بر او میزند چنانکه در میان ایشان شود و

قدری بر سر آن ریخته و آتش در زیر آن کنند تا رنگ
 بیرون آید با قوت سنج باشد مانند دانه انار **نوع دیگر**
 در صفت نوشتن بر طبوت و خواص نکها ساختن سما
 از آهن و ساختن رود سحر جهت رنگ کردن بلور
 و صفت نقود و نکمه و در نوشتن دانه انار که چند
 اندرون دارد و آن هفت فصل است **نوع دیگر**
 فصل اول در نوشتن بسته دانه ساجی و بارهنگ
 و همچون مسکه بسایند آنکه لبه که قیزه دورا بالنها هر چه توان
 بر عقیق میبندد که از زنا خشک و بر کوره آتش برند
 تا نیک گرم شود چون زمانی بر آید آتش بیرون آید
 چون سرد شود از روی دانه پاک کنند آنکه نوشتن
 باشد همچون سیم پیرا شود **فصل دوم** در اقلیمیا
 سیم پیرا شود ساختن پیرا سیم پاک و سوسن
 بر دو پا بکند از دگر بیت زرد و بر او افکند آنکه اندک
 آنکه بر بر فرو گذارد و بجای آب بریزد هر چه سوخته بود از او فرو

برجه ناسوخته بود و بار دیگر تا بطریق گفته شد کار
فرمایند این را اقلیمیا سیم گویند **فصل سوم** صفت
روسخه پاره بردارده مس پاکیزه و بکندارند و کبریت زرد
بیک اندک بخورش و هشت تا کیوخته کرد و بیرون آرند و
سوخته بود چه کنند و نیم سوخته بود و پنهان طریق گفته شد
سوزند بعد از آن پاک بشویند و بدارند جای گفته شد
در یک بطور و غیره کار ببرد **فصل چهارم** در ساختن
مس از آهن تنگ کرده با چرخ از آن ساخته او را
پاکیزه کنند سنبهان بماند سفید شود و اگر آهن پاره
تنگ باشد بپزداید بپزند و بپوشانند در میان
آب مثلا که دو پیر آهن ریزه باشد یکبار قلع دریده
آب چند آن بپوشانند که هیچ سیر مایند و در قیاس هم
یک تنگ ساخته در میان آب معلق ریزد تا
حل شود پس بپزند آهن پاره در آب اندازند و بپوشانند
تا آب هیچ نماند پس از آن بپزدارند از آب و در پونه کنند

بعد از یکدیگر شکسکها بپارند و بپزند و با نشتر تیز بر منند
و بگذارند تا سرد شود و بعد از آن نشتر بیرون آورند و بپزند
تا بوفیق خدا ایتامی جوهر بدید آید بپزند چون غاس نهیم بر
نشان کردیم چه خواهند بسیارند از حال خود کرد و این عمل
کالاج و حکمت امر از غریب بفرست **فصل ششم**
در ساختن نگاره و نقیذ را رنگین بپارند سنگ یعنی با هم
آوردن بپارند و بشویند و باز صندلی کنند و رنگار مصفی خیر کنند
با شکوف یا با زنج هر رنگ که خواهند چون شده باشد
در صندلی خشک و باز بپارند و با سریش بپزند و بپزند
نقوذ یا نگاره چه خواهند راست کنند و سه روز بگذارند تا
خشک شود و پنج برزد و هموار کرده با صول آید آنچه از این
جنس شترکات جمع شود و در میان خلیط کشند که پدید آید
و سه خلیطه بپزند و بمالند با بیکه مهره بر و عنخ نیت
چرب کرده با شند تا دو سه روز بمالند و آنچه جلا کنند
مانند وارید و فیروزه و یا قوت نایب و نه با نشتر

و دیگر که تغییر نشود و مکرر بنام یکند **فصل** در بیان
نامها که چند دارند و در هر کنگه از نامها بشمارد که چندند هر کنگه
نام دارد و در آنجا است و در اینجا است و آنها بشمارند تفاوت میکنند
فصل در معرفت سنگها که هر رنگ هر خواص دارد
و اینها از این حکیم گوید بهفت نوع است و بهفت رنگ
سفید و سرخ و زرد و سبز و آبی و بنفش و سیاه و اینها
بسیارند بخلاف چینی دارد که میگویند بهشتی از خاصیت
فصل اول در رنگ سفید از بسیار رنگ و آب
سفید بود که آنرا با خود دارد و آنکه بیا موز و فراموش نکند و
رنگ سبز بهر افعال از دست او خوب بر آید و چشم
او عزیز باشد و اگر آب آسمان بر آید و از آنده مهر و نرنگ
و رافند و اگر آب سبز بر آید زهر قاتل باشد **فصل**
مجموع اگر سنگ سیاه باشد و اگر آب بسیار از آب سفید
بر آید پای زهر باشد و اگر آب زرد بیرون آید خفایت
ن خاصیت مهر سفید باشد و اگر آب بنفش بیرون آید

و اگر در این مذهب و لیکه در میان سیم خمر نرسد و اگر آب است
بر آید از گزند همین گردد و از زنده او اگر بکشد و در مکتب و در
او کثیرا منافع نیز شود **فصل سیوم** اگر آب است
باشد آب سفید برون آید و از زنده این بر خانی که در
بر آید و در خدای حق باشد و اگر آب است و اگر آب
باشد و اگر نیکیون برون آید و در آب خدای حق
و از زنده افعالی پسندیده صادر شود و اگر آب است
چشم بادشاه و خدای حق عزیز باشد **فصل سی و یکم**
اگر سنگ شرف بسایند و آب سفید بر آید و در جانب
بود و اگر آب زرد بر آید بر زدن که در زنده او آید و در جانب
و اگر آب نیز بر آید در جانب از کسی بوی زخم بر آید
امان الله تعالی باشد و اگر آب برون آید و در جانب
وی رو گردد و اگر آب است که در آسمانی برون آید و در جانب
کار نکند **فصل سی و دوم** اگر آب است و در جانب
اگر آب سفید برون آید و در جانب باشد و اگر

باشد بر اند چشم خلائق بر مهت باشد و مهت بود و اگر
آب سبز آید سنگ را در چرخ و چاهی که آب کم شده باشد
بفکند لغمان خواند تعالی آن چشم و چاه آید و اگر در وقت
ماه نباشد در آن ببرد و اگر در آن بماند که باغی آید و لغمان در آن
تعالی ما را در آن ببرد و اگر در آن بماند و خواندین غفر باشد
و اگر آب نیلگون بیرون آید و از آن این دریم که هر که
در آن به بیند مطیع منقلب او گردد **فصل ششم** اگر سنگ
آسمانی باشد بسیار اگر آب سفید بر آید خوب خلق
و اگر در آن هر چه بود اگر آب سبز بیرون آید در آن حال
نیکی شود و در کاری که آید کند و در آن آب آسمانی
بر آید بسی بوقع باشد **فصل هفتم** اگر سنگ سبز باشد
و بسیار آتش سفید بر آن بیفتد و در آن که در آن نباشد
رعد بر آید و اگر آب سبز بر آید و از آن این مهر
بر دشمنان ظفر بایزد و در آن که در آن نباشد
بخورند باغ شود **فصل هشتم** اگر سنگ آبی باشد

فماتن از بر نه یا بشنید و از رخ بی روغن شده باشد بپزند
 پستار یا انار دانه جو پستانزد و خامه را بدان بشویند هر که آلود
 باشد صابون و آب گرم بشویند پاک گردد بوی ترشی
 مرغ بروی جالند و باغی که نه تا خشک شود و بعد بپزند
 بشویند پاک شود و اگر نموم بر جامه بپزند تا بر جامه بپزد
 یا بروغن جو کشیده رتند باز آب میست با قند اگر کرم خوشی
 بشویند پاک شود و اگر حاتم آب موی که موی که در بدن
 و آتش بشویند پاک میشود و اگر داغ سیاهی در بدن
 و سر کین کبوتر و اگر مثل کناب و غیره بنهره کاو بپزند
 بپزند و شست **باب چهارم** در رنگ کردن موی در از کردن
 و در ازنی که موی بر وید و ادویه که موی را از تن ببرد و سیاه
 کردن و سفید کردن موی در رنگ است و در رنگ فصل
فصل اول در از کردن موی سیاه و فدری کردن موی
 زنب در فوج الگین کند و الگین در جل حکمت که پند و در انش
 نرم بنهد تا بگذارد و بعد فدری استخوان فخر شوخه بران

افشانند و بهم دیگر بیا میرند و آتش دهند و استعمال کنند
عجربست و بی فکر کنند نوع دیگر نیز که گلستان چند آنکه خوانند
بمسوزانند و در روغن شرف بچوشانند بکار میرند و خوب
است نوع دیگر در از کردن موی بپارند لادن آفتد که
خوانند و آب پیچند از بار روغن حبه سخت بچوشانند
چند آنکه خواهند و علقه کنند و بچوشانند که آب مانند سر
بیشد و بپزند و بپزند که سخت شود و از آن روغن علقه
نوع دیگر در از کردن موی عرق بگویند و در آب شستن
بر بندند در هر هفته یکبار موی بدان بپشوند بجا بست
کرد و در شان از آن مداومت نماید نوع دیگر موی
بپسوند بر و بپزند آفتد که خواهد بپسوند سیاه دانه و بپزند
بآب بسجای کند و تلف آن در ساعتی بگذارند فی الحال
موی بر و بپزند نوع دیگر که بر هشت و آن بر روغن موردن باشد
و بر موضع که خواهند بمالند موی بر و بپزند نوع دیگر موی را
بسیار بر و بپزند و در از کنند بپزند قلاع سیاه و در سیوی

کنند و در زیر سر کین کنند تا بکده شود و کرم در و افتد بعد
از آن پیرون را در کوهی که سیاه بود و سایه خشک کند
بعد از آن کرم را خرد و بسایند و در زو عنق سیره بگذارند و
دست بند و یک سر خنجر و یک سر خنجر و یک سر خنجر و یک سر خنجر
پند نوع دیگر موی را از افادین باز دارند و یک سر خنجر و یک سر خنجر
و باز و یک کرم و مصطکی یک کرم و یک رومان و دو کرم و یک کرم
یک کرم همه را در زو عنق کا و یک کرم و یک کرم و یک کرم و یک کرم
کنند بغایت سود دارد نوع دیگر در خضابها که موی را در از کند
و سیاه و بیازند و در سنگ و یک کرم و یک کرم و یک کرم و یک کرم
طوفی کنند و چند آن آب بر سرش کنند چنانکه گشت از سر
آن بر آید و در آفتاب چندان بنهد پس در آن اند سیاه
شود و آن آب او را صاف و یک کرم و یک کرم و یک کرم و یک کرم
و دو جز و خاک یک جز و یک کرم و یک کرم و یک کرم و یک کرم
خوبی باشد **نوع دیگر** در خضاب که هر جا و و سود
مرد در سنگ و آب و بازوی بر آن کرده سخت و شب

۴۸
بیانی و کثیرا و نقل از هر یک جزو باب کرم باشند و صفا
کنند نافع آید صنعت خضایی و کیمیکروی و بر دخت باشد
قواره از آن بردارند و اندرون گرد خالی کنند و بجز و نمک
انزازی و ربع مذکور را بر سرش بکشند و قواره باز جای خود
بکلی فلک کنند و بکنند از هر چه در خوف آن بود بپا شود
مجموعه از خضایی بود و نیکو استمال کنند نافع آید صنعت خرابی
که در این صنعت کیمیکروی و طبیب و سفیداج رصاص از هر یک
جزوی و شب بیانی هم جزو باب نمک بسایند
و موی بکنند و در آن طلا کنند موی را مانع شود صنعت
و از روی دیگر بکنند و بر این هم مودجه و کف و ریاض و ترشی از
هر یک بجز و بر باب شراب خلاص حفاص بر موی را
بکنند و بر این موضع بمانند نسبت این در و ترتیب کنند
موی مخلطها بر موی و اگر کسی پیش از بلوغ و اینها را
در و ترتیب کنند موی مخلطها مطلق بر نیاید صنعت دیگر از پنج
سوده با عصاره شیل یا برود و بر این موضع بمانند موی بر نیاید صنعت

روغن که موی را فی مهربان شبی آنک آب بر
از هر یک یکچون و زنجیر را جمع کند و چندان آب بر
آن بریزد که چهار انگشت از سر آن بگذارد و این عمل کند تا
سه روز وقت آنکه تمام شود و این موی را بر روغن که باشد
خزوی دارد و سه جزو بهم بیاورد و با آن موی را بپزد و در آن
در روغن بماند و در قارور کند و وقت حاجت کار فرماید هر خل
که خواهد که بر آن آب طلا کند فی الحال موی را بر روغن بپزد
و در عطران و کلاب اندکی پیچ بیاورد و بر آن خل موی آن
صفت دیگر آنکه و زنجیر بر این موی صفت دیگر آنکه
چو سازند تا بخواهم بکار دارند فی الحال موی بر آن
در صفت منع کردن موی سفید کردن و سیاه کردن و رنگ
اسب کردن و این طرف کار است اگر دوزخ آبی بپزد
در شب کند چهل روز در زیر کبریا بپزد و در آن موی
آورد و بر موی که در شب بپزد و در آن موی بپزد هر که
بر نماید اگر مغز نه پس با آنک بیاورد و بر موی مانده و دیگر

بپزد

و چنانکه اگر بش سياه سفيد شود آب شكر و طلق در
س بالند سفيد گردد و اگر آن سياه شود سياه شود سياه
يا بشويند سياه گردند **نقد يك** زهره کا و و ورق مصط
وی مالند سفيد و اگر **نقد يك** کردن اسپ و این نیز
بست لکه خالص است آب رنگ کنند باید که اول بیا
ست خزه در آب غمی ناپ بپزند و با است او بالند و کف
رند خود آنکه چاک و چوبی او برود بعد آب شیر کرم بشویند
بیکری بپوشد در کویرند بپوشد بپوشد بپوشد بپوشد
شش خواهد شد اگر چنانچه بپوشد بپوشد بپوشد بپوشد
ساجی و ف اریوانی گردد و اگر بپوشد خالص بود و لعل شود و
اگر بپوشد بپوشد بپوشد بپوشد و اگر بپوشد بپوشد بپوشد
بپوشد بپوشد بپوشد بپوشد و اگر بپوشد بپوشد بپوشد
بپوشد بپوشد بپوشد بپوشد و اگر بپوشد بپوشد بپوشد
و اگر بپوشد بپوشد بپوشد بپوشد و اگر بپوشد بپوشد بپوشد
سفید گردد و **نقد يك** در آنش بازی بر رنگ ملا و سی

69

و هفت رنگ زریک و هوای و ط خاک و غیره
چهار و کلها غیر مکرر **فصل اول** در صنوف تیزا
و بابت بمصر و شام جهت قیام و کار است و از کشتن
چهار درم کوکود زرد است و چهار درم و این از برای
رنگ بزرگ و کما بزرگ در قلعها است و این رنگ
است نوع دیگر **فصل دوم** در وی طبار هوای یا دکار
استادان توله زم است و یا دکار است و چار
عیار شوره ۱۱ انتقال چکر و رنگ انتقال و نیم و آنست
خورد بگوید و بطریق العاده و رنگت متناهی است و آنست که
کنند و این پنجاه کا و طاکا غنبدند و سبب تن و این
عکم بندند و چند ضرب برزند و باره خاک و روی و بکند
و کرون بند و پیر بند و بیست ضرب و کما برزند عیار کل شوره
۱۱ انتقال محکم ۲ انتقال ۱۱ انتقال عیار متناهی شوره ۱۱ انتقال
کوکود است ۱۱ انتقال و آنکی زنج انتقال نیل و آنکی عبارت از عمل
شوره ۱۱ انتقال عیار متناهی ۱۱ انتقال و آنکی شوره ۱۱ انتقال کوکود

منقال هم زرنج ۱۰ عیار مرد و ۱۵ منقال مرد و ۱۵
کوکر ۱۵ منقال و دانکی زغال ۲۰ منقال و نیم عیار حرکات
منقال کوکر و منقال دانکی زغال چهار دانگ فولاد ۱۵ منقال عیار
سیرین شوره ۱۰ از عیار سیرین کوکر ۱۵ منقال فولاد و نیم ۲۰
منقال کوکر و ۲۰ منقال دانکی زرنج طبق ۴۰ دانگ سفید آب
کاغذ و دانکی عیار کل آبی شوره ۱۵ منقال کوکر ۱۵ منقال زغال
منقال فولاد ۱۵ منقال عیار آفتاب شوره ۱۵ منقال کوکر ۲۰
منقال نمک اندرانی ۲۰ منقال نیم زغال ۴۰ دانگ عیار کل
و ۱۵ منقال کوکر و ۱۵ منقال زغال ۱۰ دانگ نیم
بل عر منقال عیار کل کس شوره ۱۰ منقال کوکر و ۱۵
منقال زغال ۱۵ منقال کل طاق سی شوره ۱۰ منقال کوکر و منقال
دانکی زغال ۲۰ منقال عیار کل شوره ۴۰ منقال کوکر ۳۰ منقال
نیم فولاد ۱۵ منقال عیار کل حر و یه شوره ۱۵ منقال زغال نیم
منقال کوکر ۲۰ منقال و نیم فولاد ۱۵ منقال عیار زرنج شوره
۲۰ منقال کوکر و ۱۵ منقال زغال فولاد ۱۵ منقال عیار زرنج نیم

شوره ۵۰ منقال کو کرد ۲۰ منقال زغال نیم عیار کل ریزه شوره ۲۰
 منقال کو کرد ۵۰ و نیم منقال زغال منقال فولاد ۴۰ منقال منساب
 شوره ۵۰ منقال کو کرد ۲۰ منقال زغال نیم عیار منقال فولاد ۲۰ منقال عیار
 نرس شوره ۱۰ منقال کو کرد ۲۰ منقال زغال نیم عیار منقال فولاد ۲۰
 منقال عیار کس خطای شوره ۱۰ منقال کو کرد ۲۰ فولاد ۵۰ منقال
 عیار کل نرس شوره ۱۰ منقال کو کرد ۱۰ منقال فولاد ۵۰ منقال
 عیار کل زغال شوره ۱۰ منقال کو کرد ۱۰ منقال زغال نیم عیار
 و انکی فولاد عیار و نیم شوره ۱۰ منقال کو کرد ۱۰ منقال
 و انکی زغال ۲۰ منقال فولاد نرس ۱۰ منقال عیار سرفقی شوره
 ۱۰ منقال زغال ۲۰ منقال و انکی عیار است ۴۰ معایق شوره
 ۱۰ منقال کو کرد ۱۰ منقال ۲۰ و انکی زغال ۱۰ منقال و انکی زغال
 جوز منقر ۲۰ منقال باست زنج ۲۰ منقال کافور و انکی عیار کل
 پرتاب شوره ۱۰ منقال کو کرد ۲۰ منقال زغال نیم فولاد
 زحاک ۲۰ منقال عیار سفید زرق کل ۱۰ منقال کو کرد ۱۰ منقال
 نیم زغال ۲۰ و نیم منقال فولاد نیم منقال عیار کل خیاری شوره

۱. منقال کوکورد ۲. منقال زغال ۳. منقال فولاد ۴. منقال عیار
 خرکابی شوره ۱۰. منقال کوکورد ۱۱. منقال زغال ۱۲. منقال فولاد
 منقال عیار رطل زغال ۱۳. منقال شوره ۱۴. منقال کوکورد ۱۵. منقال زغال
 ۱۶. منقال عیار رطل زغال ۱۷. منقال شوره ۱۸. منقال کوکورد ۱۹. منقال زغال
 شوره ۲۰. منقال کوکورد ۲۱. منقال زغال ۲۲. منقال فولاد ۲۳. منقال عیار
 منقال فولاد و عیار صد برک شوره ۲۴. منقال کوکورد ۲۵. منقال زغال
 منقال زغال و منقال عیار فولاد و زغال ۲۶. منقال عیار زغال
 شوره ۲۷. منقال زغال دو منقال کم برخی فولاد و زغال تن
 حال عیار زغال و شوره ۲۸. منقال کوکورد ۲۹. منقال زغال
 زغال و منقال فولاد ۳۰. منقال کاغذ عیار طاق عیار زغال
 بقه شوره ۳۱. منقال کوکورد ۳۲. منقال زغال ۳۳. منقال عیار
 زغال فولاد و منقال عیار زغال عیار شوره
 کوکورد ۳۴. منقال زغال ۳۵. منقال عیار زغال ۳۶. منقال عیار زغال
 شوره ۳۷. منقال کوکورد ۳۸. منقال زغال ۳۹. منقال عیار زغال
 شوره ۴۰. منقال کوکورد ۴۱. منقال زغال ۴۲. منقال عیار

زنجبک کشای نور بخش **شوره ۱۵** مثقال کوکرد و دو مثقال زنج
فولاد چهار مثقال **شوره ۱۰** ده مثقال کوکرد
یک مثقال زغال دو مثقال نیم عیار نهند و **شوره ۱۰** ده مثقال
کوکرد یک مثقال نیم عیار مسلسل **شوره ۱۰** ده مثقال
کوکرد در کنی زغال یک مثقال فولاد یک مثقال **شوره ۱۰** ده مثقال
سوشن ممت درم برنجی هفت درم سوزده درم عیار
موشک **شوره ۱۰** ده مثقال کوکرد در **شوره ۱۰** ده مثقال
آهن سه درم عیار **شوره ۱۰** ده درم کوکرد
سوشن ممت درم فولاد چهار درم سوشن کل نه برنجی
سه درم انکشت هفت درم عیار **شوره ۱۰** ده مثقال
پشته پنج برنج کل برنجی ب علب **شوره ۱۰** ده مثقال
کوکرد یک برنج **شوره ۱۰** ده مثقال عیار کل هفت رنگ **شوره ۱۰**
درم کوکرد یک درم فولاد و نیم درم سوشن **شوره ۱۰** ده مثقال
عیار کل **شوره ۱۰** ده درم کوکرد یک درم نیم فولاد و یک
کد سه درم عیار کل **شوره ۱۰** ده مثقال زنجبک

فولاد است متقال عیار بزرگ بیست و نه متقال زغال است
متقال لفظ دومین فولاد است عیار نه یک و نیم متقال زغال
یکد انگ شوره پرده درم گوگرد یک فولاد و رشت هشت
ستار آسمانی شوره همدو و ده انگ است گوگرد یکیم عیار بزرگ
و صد مرگ و شوره هشت انگ نیم گوگرد ۲ فولاد است
درم است متقال عیار کل دیوانه شوره ۲۵ انگ است ۶
گوگرد و در گشت ۸ نیم برورنی که غایت عیار مانع
گوگرد شوره ۴ نیم زر حریم متقال انگ است ۳ متقال حساب
لغات شوره ۱۲ زغال ۲ نیم لفظ فولاد ۶ حساب آسمانی
شور کرد یک نیم انگ است ۲ دومین عیار آسمانی شوره
۴ درم یک نیم حساب کل خیاری گوگرد ۴ انگ است شوره
۱۵ پانزده فولاد است کل خیاری طوطک اندر نقش شوره
نود و دو زغال فولاد بیست و نیم درم گوگرد ۱ درم گوگرد ۱
مورس یک یک چند یک گوگرد دارد و در آفتاب
بسیار بماند و بدو نوبت در آتش خیم کنند و بار از

فشتی کوکودانول سهر برید و پنجاه ضرب بگویند چنانکه با بید
 ضرب بگویند چنانکه با صد ضرب بود بعضی از هر باره این
 سطره کوکاب سازند چنانکه با دویست ضرب بر هر باره نشینند کرد
 باشد چرخ باشد چرخ از ^{سازند} گز و شش آید چون آتش
 در دار و افندار و از میان بعضی پیران رود کوکودانول
 بر در میان او طوطی او نیز نماید و این را فیه بود کار
 استاد عوض بفرای عبارت کل عبارت می شود ۱۳
 انکشت سه نیم فولاد ۱ فولاد ۶ عبارت انکشت دو نیم کوکود
 یکیم فولاد عبارت کل طاق می شود و در انکشت سه فولاد
 و لفظ ۹ عبارت کل سمن شود ۶ کوکود یک انکشت ۲
 فولاد چهار عبارت کل آبی شود ۴ کوکود یک نیم انکشت
 ۲ فولاد دو نیم انکشت دو نیم فولاد و دو نیم اگر خواهند برقی
 یک نمونه شود ده سولش ۴ انکشت دو نیم کوکود و نیم
 و همین دو عبارت بسیار شود ۱۵ کوکود و انکشت ۱۵
 انکشت دو نیم شود پنج شش شود ۴ لفظ کوکود و سه نیم

انکشت

ست اگس ستاوار شورده ۵۰ اناگشت کوکر دکنیم
 لاد استاوار شورده ۱۰ اناگشت کوکر دکنیم
 بود اگس شورده ۱۰ کوکر دناگشت ۵ پنج زنگار نیم فولاد
 نون خلق شورده ۱۰ اناگشت کوکر دناگشت ۵
 فقط زنگار دناگشت کوکر دناگشت ۵
 فولاد زنگار دست شورده ۵۰ کوکر دناگشت ۵
 زنگار دناگشت کوکر دناگشت ۵
 سی فولاد ۶۰ عیار باهاب لطیف ۲۸ شورده ۸ فقط
 زنگار دناگشت کوکر دناگشت ۵
 چهارده شورده ۵۰ فقط ۱۰ اناگشت ۶ کل سفید ۶ عیار
 نون و شورده کوکر دناگشت ۵
 عیار دناگشت کوکر دناگشت ۵
 عیار کل دناگشت شورده ۵ کوکر دناگشت ۵
 و شورده دناگشت شورده ۵
 عیار کل دناگشت شورده ۵

۱۳

در اینم که یاد کرده شد هر روز در طریز کوب و سیا ماهتاب هوای
شوره **۱۰۰** درم **۱۰** کوکورد **۵** انکشت یکدم زربخ و نیم نوب
درم عیاز کل بر صدبرک شوره **۱۵** درم نیم انکشت
سوش کرد اند که دود میکند از آفت کتب
باب کرد عیاز موسک و ریحان است و خرکه و باخچه نیم
هوای است و این موسک در سلوی هند که کار
مبارک شاه عهد ابدار شوره **۱۵** انکشت **۲** کوکورد
نیم حساب ملاوسی در خانه الکتاب شوره **۱۵۰** انکشت
۴ کوکورد **۲** نیم فولاد **۲** نیم این چهار عبارت که نموده شود
سر حاک و کلین و تسبیح و طراک و موسک
و غیره که داروی هست که بر کاغذی بندند و بعد از
الادین جانب شیومت حاجت بکار بندند و عیاز
درست است و نمائشای غریب است هر که
استاد در جمع الصایع جمع آمد هر که غریب جان
عقل جرات کرده هر که درین کتاب شروع نماید مقصود

عمل حاصل شود و بر طبق دستور العمل تمام شد بتاریخ پانزدهم
 ربيع الثانی وقت شب ~~در وقت طلوع الفجر~~ دعا
 ذوالفقار علی جون ملک الوباب با تمام رسید
 تاریخ این کتاب ~~تاریخ~~ **مروارید** ~~مروارید~~ **مروارید** ~~مروارید~~ **مروارید**
 در سنگ صلابه مرمر کینیا در تمام در شیره لیمو دارد
 چون حل شده باشد و گشت خود را با پوست نشستن
 و غلظت ها از آن حل کرده باز دجده بار بخورد کالید بلور و در آن
 باید از دو سر پوش از بلور بند و در بولای تابستان در کما
 بدزد و کالید بلور بدین طریق کیند اول بلور مبارک که او را
 سوره که است کوبند و در آن کوی بگا و در رو کیدم
 مروارید و کالید منس و مروارید بلور مبارک باشند آنرا می کنند
 بسیار پس در کما بدزد دجده بخت حل و عقد شده
 بعد مرغ را بخورد استی بدارد و بیکل کند و شیره
 لیمو بدو با بر کد و خشت شود و بسوید و با شیره برک
 در خشت کما بسوید و در کما بدزد علی از کافی باشد

دوباره اگر مر واید کافی را بشوید تمامش در حق شیر آب در
شود تا آب بر کبر ای و آب خور به نه نیز بشوید حل شود
بپزند مر و اید چنانکه بالا گفته شده است غلظت بسیار
و در شکم مایه رو بپزند زرد و مایه تازه و شکم
و حابیه و کل آن مایه را به چند و خشک کند و در سالکا
چستر بنزد چهار سبب انش و هر بعد در تل سیر بار یک
حاکمان بهشت بافتن می آرند بعد در میان بخت
آن تل سر بسته کند چون بهشت سرد شود بکشد بعد
مرغ را خوراننده چنانکه بالا گفته است بشیر و موی
بشود بپارد مر و اید خود و زیر و کبر آن مقدار بهشت
برارد و آب کشد زین ارگسته کند بعد بپزود و از بپزند
حل شده باشد بیرون آورده و در میده و کلان بسیار
و در کالبد موم اندازد بعد مر و اید در دفع شفاف
از نافه و هر کرده هفت روز در آفتاب برارد بعد
کالبد بلور برارد بعد آرد جو را با شیر ماده کج

۷۵
ی را بخورد چنانکه بالا گفته است جامه و کل سخت
رو در میان تنور بزد بجهت گشتن در میان صحنه
بر مرغ و آب بشوید هفت روز در میان صحنه
ببند بجهت مرغ را بخورد سیده و چ کند بعد دو ساعت
پروان کشد و بادویه مذکور بشوید دیگر ببارد بجهت کوفت
اول زاده باشد و پیوستی را خورون دهد چون شیر
خور بجهت مذکور را فچ کند هر چه زود زاده او پروان آید نگاه
دارد بعد شیر ماد کا و مقدار پنج سیر اندک گرم کند
و پیوستی مذکور در آن نشاند از ذرات بزد بجهت
جوانات را بر نموده چوب صاف بکشد از ذرات جوانات ببارد
خواهد شد و بالای آن تخمه دوم بنماید و دو تخمه را
محکم ببندد و با پیوسته هفت و یک روز در جایی تنگ
نگاهدارد بجهت ببارد از ذرات خور و بزرگ که شکسته
باشند در تنگ صلاویه ببارد آتش کند مثل سرمد در
جامه چنانکه بزد بجهت آن جوانات در سگوره نو گرم

اندى كنى بو جرات را مال و در سنگ سوچ كرات
غلو كند و در وجه به بول حسيان كند شش روز در
بوره بگند سوچ كرات باليه دور كند غلطيه
آيد بجه او را در پنج پيرد و بالا زمين جوات اند
بگسترانند آوار خواهد شد جلا دادن مروايد آرد را نمير
كند و قدرى كافور در و آينه در و اريدك زو كم شده شد
در ان چمد غلو كند هر دانه را در كند بگند بار و غش و كند
يو شانده تا كه خشك شود پس بر آتش نرم خشك كند
بيرون آرد پا كيره آوار شود و در اى خاطر دشت و نمير
سلمه الدتالى نمير بافت

